

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry:n jäsenlehti

PROSPÄKKÄRI

2 2015

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry:n jäsenlehti

38. vuosikerta

Ilmestyy 4 kertaa vuodessa

Vastaava päätoimittaja:
Kai J Rantanen

Toimitus:
Lapin Kullankaivajain Liitto ry
PL 86
99871 Inari

Ilmoitushinnat:
1/1 s. 312 € (2. kansi)
1/1 s. 240 €
1/2 s. 162 €
1/3 s. 108 €
1/4 s. 84 €

Graafinen suunnittelu ja taitto:
Liisa Hertell, LH Viestintä

Paino:
Tammerprint Oy,
Tampere 2015

KANSIKUVA

KANNEN KUVA: Retka, kaivoksissa käytetty malmikuokka. Kaivosmiesten herkkä ja taiteellinen puoli paljastui liiton pikkujoulu-ekskursiolla Pyhäsalmen kaivokseen. Timon kuilu, -1430 m, Pyhäsalmi.

TÄSSÄ NUMEROSSA

- 3 - 5 Pääkirjoitukset
- 6 - 9 Hannu Virannosta liiton uusi puheenjohtaja
- 10 - 11 LKL:n hallituksen kanta vakuusrahastoon
- 12-15 Puskulta pinkki safiiri
- 16 - 17 Sotajoelta uusia jalo- ja korukiviä
- 18 - 19 Kullankaivajat.fi Oulun erämessuilla
- 20 - 23 LKL:n jäsenvaltausten ohjeistusta ja karttoja
- 24 - 25 Ensikosketus kullankaivuuseen: Petronellan Pysäkki
- 26 - 27 Kesä alkaa, saamelaiskäräjien valitusrulettä jatkuu
- 28 - 29 Pattitilanne uhkaa kullanhuhdontalupa-asioiden käsittelyssä
- 30 - 31 Golden Geopark of Lapland -projektin kuulumisia
- 32 - 33 Miksi LKL on mukana Geopark-hankkeessa
- 33 - 34 Kultareitti etenee
- 36 - 37 Liiton toiminnanjohtaja neuvoo, ohjaa ja opastaa
- 38 - 41 Näytä kultamieshenkesi, hae liiton varsinaista jäsenyyttä
- 42 Merkkipäivät
- 43 Veneaikataulut Lemmenjoelle

LKL:N HALLITUS

Puheenjohtaja:
Hannu Viranto
Eteläranta 42
96300 Rovaniemi
puh: 0400 182 964
hannu.viranto@gmail.com

Esko Orava
Mellantie 14
97220 Sinettä

Varapuheenjohtaja:
Maija Vehviläinen
Väinämöisentie 11
96300 Rovaniemi
puh: 040 778 9456
mrvehvilainen@gmail.com

Aki Karvonen
Karukorvenkuru
99885 Lemmenjoki
akijohannes@gmail.com

Sihteeri: Kai J Rantanen
Kittiläntie 1074, 99800 Ivalo
puh: 040 7746 773
mullin.mallin@gmail.com

Hannu Raja
Lapionevantie 54, 61250 Jalasto
puh: 050 365 6570
hannu.raja@netikka.fi

Ensio Kaustinen
Pertuntie 110, 69600 Kaustinen
puh: 040 574 6518
ensio.kaustinen@kase.fi

LKL:N PANKKITILIT

Jäsenmaksutili: FI45 2177 3800 0049 77
Muut maksut: FI95 1201 3000 1031 83

JÄSENASIAIT

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry
PL 86, 99871 Inari
puh. 0400 836 500
s-posti: info@kullankaivajat.fi
kotisivut: www.kullankaivajat.fi

Kullankaivu on rikki

Kokoomuslainen presidentintekijä **Taru Tujunen** oli kuulemma puuskahtanut poliittisen päätöksenteon olevan rikki. Twittertaa juudella elävä ministeri **Stubb** lasi, että merkkejä on vähemmän kuin 140, ja suolsi sen poliittisten toimittajien ja Suomen kielen huoltajien makusteltavaksi.

Rikkomiseen osallistunut **Ka-tainen** oli jo siirtynyt toisille toreille fantasiasa myymään, eikä ottanut kantaa siihen, ketä (ed. pääkaupunkilaisittain, suomeksi kuka) korjaamatta jääneen vehkeen oli alun perin rikkonut. Toimistolle soitti samoihin aikoihin tai sen jälkeen möreä-ääninen kullankaivaja **Martti Mujunen** (nimi muutettu). Mujusta kuulemma vitutti. Hän kertoi rehellisesti painaneensa laittomia ylityötunteja koko talven ihan vain säästääkseen rahaa Lapin reissua varten. Tarkoitus oli tulla, kaivaa ja kuluttaa.

Yritin selittää Martille, että kullankaivu on tilapäisesti rikki. Martti kysyi ihan aiheellisesti, että miten kullankaivu voi olla rikki? Perinteinen elinkeino, jonka luonnonmukaiset tuotantometodit alkuperäiset kansat ja heimoasteella eläneet yhteisöt kaikilla mantereilla ovat jo vuosituhsia sitten kehittäneet nerokkaaseen huippuunsa. Myrkytöntä alkuainetta rikastetaan luonnonmukaisin metodein, käyttäen apuna vain vettä ja painovoimaa.

Etä mikä osa tästä yksinkertaisesta koneistosta voisi rikkoutua, ja

Martti on sentään rassannut mopoja ja muita tappokoneita jo ennen mopoikää. Onko fysiikan lait menettäneet otteensa? Ethän vain yritä kusettaa minua, poika?, mörisi Mujunen luuriin.

Todellisuudesta vieraantunut ihminen. Lokakuisen räkätipan tyhjään vaskooliin jotenkin ontosti kolahtavaa ääntä ikinä kuulemattoman ihmisen maailmankuva. Silloin kun viima käy luoteesta. Se sen on rikkonut. Lainvalmistelun räikeät puutteet, ylihallinnointi, yksittäisten virkamiesten omavaltaiset laintulkinnat ja uuden kaivoslain kaikki pienet paskamaiset mustat aukot. En osannut muuta vastata.

Pitääkö hänen, perkele, taas jonnekin Thaikkuihin lähteä ne eurot ja kalliisti ansaitut lomapäivät hukkaamaan? Eikö hän, ja miksi ei, voisi tulla vanhalle telttapalkalleen kultamaille Inariin.

Kerroin, että toimittaja-kirjailija **Mikko-Pekka Heikkisen** mukaan matka Thaimaahan on kuin sukeltaisi lämpimään kosteaan villasukkaan. Mujunen avautui, ja runollisesti kuvaili kuinka eri asia on työntää kultaleirissä makuupussista herätessä virkeät jalat mummonkutomiin villasukkiin ja aamukosteisiin nokialaisiin Palsintörmällä syyskuisen aamun hellävaraisesti valmistellun preparaattinäytteen kaltaisessa kuulaudessa, kuin olla nihkeässä kosteudessa hakemassa nihkeää kosteutta eteläisten leveyspiirien yössä. Kokemusta oli kummastakin. En pystynyt vastaan väittämään. Ette ikinä arvaa minne Mujunen sen jälkeen kehotti minua

sen villasukkan työntämään. Ja poliitikot ja virkamiehet samaan paikkaan.

Ei kullankaivu ole rikki. Poliittinen päätöksenteko ja lainvalmisteluprosessi on. Jos tänä päivänä kysyisi kaivoslain muutosäänestykseen paimennetuilta silloisilta kansanedustajilta heidän käsitystään siitä, miten kaivoslain muutos vaikutti kullankaivajan arkeen, olisi varmin vastaus: Ai, ketä se on?

Lapin Kullankaivajain Liiton puheenjohtaja **Hannu Viranto** kertoo blogissaan asiallisesti ja selkeästi miksi näin on: www.ruihtu.blogspot.fi

“Maailman parantaminen ei voi olla näin pienen liiton tärkein tehtävä. Meidän vaikutuksemme kansallispuistoihin ja poroelinkeinoon on promillen luokkaa. Sekin on hieman yläkanttiin laskettu. Meidän tärkein tehtävämme on huolehtia tästä elinkeinosta, kullankaivajien tulevaisuudesta ja toimintamahdollisuuksista. Kukaan muu ei sitä tee.”

Kenraali **Gustav Hägglundin** ulkopoliittista päiväkävelyturinaa Suomenlinnassa (HS Kuukausiliite kesäkuu 2015) hiukan varioiden.

MULLIS'

Tulin valituksi Lapin Kullankaivajain Liiton puheenjohtajaksi. Kiitos luottamuksesta.

Luin kokousta koskevasta lehtiartikkelista, että **“Viranto** uskoo vastaavansa ammattilaista, vaikka onkin kullankaivajana vain harrastaja.” Näin en suinkaan ajattele. Olisin toivonut, että liitto olisi vielä voinut jatkaa ammattikaivajan puheenjohtajana, koska tuleva kolmivuotiskausi on hyvin kriittistä aikaa erityisesti Lemmenjoen konekaivun osalta, mutta myös muuten. Taivaalla on kovin synkkiä pilviä. Lähivuosina ratkeaa, millä ehdoilla ammatimainen kaivu voi jatkua.

Nykyisessä hallituksessa on myös ammattikaivajia, joten myös ammattikaivun näkökohdat tulevat otetuiksi huomioon päätöksenteossa. Toivon myös muitten ammattikaivajien ottavan aktiivisesti yhteyttä minuun tai muihin hallituksen jäseniin.

Muutama vuosi sitten **Jenni Kärki** luokitteli opinnäytetutkimuksessaan kullankaivajat toisaalta amatikseen kaivajiksi ja toisaalta harrastajakaivajiksi, joista jälkimmäiset edelleen harrastelijoiksi ja elämäntapakaivajiksi. Lemmenjoen Ruihtuäytsillä yli neljäkymmenen kaivukesän perusteella minut voitaneen luokitella elämäntapakaivajaksi. Alkuvuosina, kun olin opiskelija, kaivukesä oli pitkä ja kullansaanti oli hyvää, vähintään puolet vuoden tuloista tuli kullanmyynnistä eli olin jonkin sortin ammattikaivaja. Siirryttyäni työelämään kaivu-

kesät lyhenivät ja kullansaanti muutenkin heikkeni, siirryin sinne elämäntapapuolelle.

Jäsenistöstä valtaosa on eiammattimaisesti kaivavia. Niin myös varsinaisista jäsenistä. Tästä ei pidä vetää johtopäätöstä, että liiton toiminnan pitää keskittyä harrastajakaivun asioihin. Sitä paitsi tämän päivän harrastaja voi olla huomispäivän ammattikaivaja. Ammatti- ja harrastajakaivajan välistä rajaa on vaikea ja tarpeellontakin vetää tarkasti. Ammattikaivajan tärkein ominaisuus on, että hän saa oleellisen osan toimeentulostaan kullankaivusta. Myös harrastajakaivaja voi työskennellä ammatilaismaisesti eli yhtä ammattitaitoisesti kuin ammattikaivaja. Olkaamme kaikki ammatilaismaisesti työskenteleviä.

Kannattajajäsenistä hyvin huomattava osa on liiton jäsenvaltausten kaivajia ja niitä, joitten kullanhuuhtelusta keskittyy kilpailuvaskaukseen. Heitä palvelevaa toimintaa on hyvin paljon ja sitä jatketaan. Mutta kun katsotaan, miten paljon rahaa ja energiaa käytetään liitossa, selkeä valtaosa edelleen käytetään ammatti- ja “lähes” ammattikaivajien asioihin.

LKL on ensisijaisesti edunvalvontajärjestö, niin harrastajien kuin ammattilaistenkin. Olen aikaisemmissa työ- ja luottamustehtävissä ollut mukana monenlaisissa edunvalvontatehtävissä. Nuorena miehenä opin kokeneiden konkareiden ohjauksessa edunvalvonnan perusperiaatteita, jotka ovat iskostuneet mieleeni ja

jotka mielestäni pätevät myös nykypäivänä ja kullankaivajien edunvalvonnassa. Näitä ovat mm:

1. Keskity oleelliseen ja sellaiseen, jonka voi olettaa olevan realistista saavutusta. Ei kaikkia pidä yrittää ahnehtia yhdellä kertaa. Haulikolla ampumisen tuloksena on helpposti, että ei saavuta mitään.
2. Älä yritä uudelleen sitä, mikä on kertaalleen torjuttu, jos päättäjänä ovat edelleen samat henkilöt tai toimijat. Älä lyö toistuvasti päätä seinään. Takinkääntö on aina vaikeaa päättäjälle ja sidosryhmille. Palaa asiaan, kun päättäjät ovat vaihtuneet.
3. Älä hyökkää julkisuudessa henkilöitä vastaan, koska se herättää suuren yleisön sympatiat ko. henkilöä kohtaan ja lähipiiri voi kokea hyökkäyksen kohdistuvan myös itseensä. Sitä paitsi ko. henkilö voi olla ratkaisija seuraavallakin kerralla.
4. Älä sulje portteja mihinkään sidosryhmään, vaikka kuinka vaikeaa jonkin kanssa olisi.
5. Pyri maksimitavoitteeseen, mutta jos se ei onnistu, tyydy väliaikaisratkaisuna siihen mikä on maksimissaan saavutettavissa, jos vaihtoehtona on nollatulot. Saappaat ja lassa kaatumisen nollatuloksellista on kunniakasta vain län-

nenfilmeissä. Masokismi ei kuulu edunvalvontaan ja on sadismia muita kohtaan, jotka menettävät senkin vähän, mikä olisi ollut saavutettavissa.

6. Ole realisti omien rahkeiden suhteen. Mieti onko harteita lyödä nyrkkiä pöytään ja vaatia maksimia.

Eiväthän nämä mitään kaiken kattavia ole eivätkä mekaanisesti käytettäviä, mutta syvä viisaus niitten takana on.

Edunvalvontatapoja on monenlaisia. Perinteinen tapa on tehdä kirjelmiä ja valituksia, syöttää tiedotusvälineille tarkoitukseenmukaista infoa ja lyödä nyrkkiä pöytään. Kaikki edelleen tärkeitä, mutta näihin ei pidä rajoittua. Tärkeitä ovat myös uusi media, some sekä henkilökohtainen vaikuttaminen kuntien luottamushenkilöihin ja virkamiehiin, kansanedustajiin ja sidosryhmiin, myös kullankaivun vastustajaorganisaatioihin. Lobbaaminen on tämän päivän edunvalvontaa. Jokainen liiton jäsen voi olla lobbarensa omassa ympäristössään.

Tärkeää on hakeutua osaksi sitä toimintaympäristöä, jossa kullankaivajat toimivat ja kullankaivu tapahtuu. Kullankaivukunnissa pitää hakeutua mukaan niihin ympyröihin, joissa kullankaivua sivuavat muut elinkeinot toimivat. Matkailu on kullankaivua läheisesti sivuava. Useasti ne ovat toinen toistaan tukevia niin kuin vaikkapa Lemmenjoen venemiehet ja majoitus- ja ravitsemusliik-

keet. Tosin matkailun hallitseminen levittäytyminen kultamaille voi tuoda ongelmia, jotka on pyrittävä estämään. Se voi onnistua vain, jos menee mukaan samoihin pöytiin.

Kultainen Geopark on esimerkki hankkeesta, jossa kullankaivajat, matkailuyrittäjät ja alueen kunnat toimivat yhdessä. Mukana ollen on voitu asettaa tiukat toteutusehdot, joihin hankkeen toimijat, erityisesti päätoimijat Inarin kunta on tiukasti sitoutunut. Ilman mukanaoloa toteutusehtoja tuskin olisi saatu ja jouduttu vain sivusta seuraamaan, mitä tapahtuu. Sivutuotteena, mutta hyvin tärkeänä asiana on saavutettu hyvä yhteistyöyhteys Inarin kunnan ja sen elinkeinotoimen kanssa.

Olen edellä pyrkinyt kuvaamaan, minkä ajattelutavan pohjalta toimin puheenjohtajana. Päätökset tehdään kuitenkin liiton hallituksessa kollektiivisesti kaikkien hallitusjäsenten mielipiteitä kunnioittavasti. Ja jäsenistö sanoo aina viimeisen sanan. Mitään radikaalia muutosta eivät

nämä periaatteet aiheuta aikaisempaan. **Jouko Korhosen** puheenjohtajakaudella on samansuuntaisesti jo toimittu.

Liiton hallitus kokoontuu sähköisen median välityksellä kerran kuukaudessa kesäkautta lukuun ottamatta. Päätöksistä tehdään kokouksen jälkeen tiivistelmä liiton uudistetuille nettisivuille, joihin tulevat myös keskeisimmät annetut kannanotot. Nettisivujen ja niiden keskustelupalstan käyttöä tullaan muutenkin tehostamaan. Myös puheenjohtajan blogikäytäntöä jatketaan. Pari ensimmäistä jo olenkin kirjoittanut. Viimeisimmässä ajankoh-
taisasiaa.

Kiitän puheenjohtajatehtävät jättänyttä Jouko Korhosta erinomaisesta puheenjohtajuuden vetämisestä. Kausi oli uudistusten aikaa ajan virrassa kulken, ei kuitenkaan ajalehtien vaan määrätietoisesti kullankaivajien etuja ajaen. Siltä pohjalta on hyvä jatkaa.

HANNU VIRANTO
puheenjohtaja

Valkoinen savu pölähteli Inarin kirkonkylällä

Hannu Virannosta uusi puheenjohtaja

Inarin kirkonkylällä tuprahti valkoinen savupilvi ilmoille 28.3.2015. Vuosikokous oli valinnut Luontokeskus Siidassa yksimielisesti Lapin Kullankaivajain Liiton uudeksi puheenjohtajaksi Hannu Virannon.

Samaan aikaan nousi toinen savuhattara Juutuanjoen vastarannalla, kun Saamelaiskäräjät valitsi saamelaiskulttuurikeskus Sajoksessa puheenjohtajakseen sevettijärveläis-lähtöisen Tiina Sanila-Aikion.

Kokousjärjestys

Vuosikokouksessa oli päätöksiä yhdistyksen asioista tekemässä kuutisenkymmentä jäsentä. Vuosikokouspöytäkirja, toimintakertomus vuodelta 2014 sekä toimintasuunnitelma vuodelle 2015 löytyvät yhdistyksen kotisivuilta osoitteessa www.kullankaivajat.fi. Ryhmyistä puheenjohtajan nuijaa heilutteli **Kauko Matilainen**, ja kokoussihteerinä toimi **Pirjo Muotkajärvi**.

Vuosikokousväki valppaana Inarin Siidassa. Etualalla Lapin Kansan aluetoimittaja Olli Miettunen ja kullankaivaja Jukka Kela.

Lapin Kullankaivajain Liiton uusi puheenjohtaja Hannu Viranto.

Aktiivista edunvalvontaa

Nuotit kuluneenkin vuoden toiminnalle kirjoitettiin jo vuoden 2011 uuteen kaivoslakiin. Lain voimaan tulosta on nelisen vuotta aikaa, ja tuohon epämääräiseen paperiin kirjatut kaikille-kaikkea -riimut ovat nyt konkretisoituneet; laajennetut lausunta-oikeudet ja muut konnankoukut ovat pitäneet liiton hallituksen ja edunvalvonnan kiireisinä. Samalla uudet vesija ympäristölaki ovat tuoneet lisävastuita ympäristöluvanvaraisille kullankaivajille.

Myös huonosti valmistellussa ja laajasti kritisoidussa metsähallituslain uudistuksessa sen sisään pyrittiin rakentamaan saamelaisalueen maan- ja luonnonkäyttöä koskevien päätösten osalta lakipykälä, jotka olisivat nostaneet Saamelaiskäräjät Metsähallituksen rinnalle päättämään kaikista Ylä-Lapin luonnonkäyttöä koskevista kysymyksistä. Liitto seurasi aktiivisesti lain valmistelua, ja laati pyytämättä lausunnon työryhmälle.

Yleisemminkin liiton edunvalvonta seurasi toimenpiteitä uusien lakien soveltamisessa ja pyrki vaikuttamaan vastuiden pysyttämiseen toiminnan jatkamisen mahdollistavalla koh-

tuullisella tasolla. Myös kevään 2015 eduskuntavaalien jälkeen valittavan hallituksen hallitusohjelmaan esitettiin kullankaivua kehittäviä toimenpiteitä.

Pieni, mutta merkittävä edistysaskel kohti elinkeinojen vapautta, veljeyttä ja tasa-arvoa otettiin liiton tukemien **Jukka Kelan** eduskunnan Kansalaisinfoon tekemien kullankaivuvalistusiskujen tuloksena. Niiden tuloksena kansanedustajat **Hanna Mäntylä** ja **Heikki Autto** aktivoituivat tekemään aloitteita kullankaivun tulevaisuuden turvaamiseksi. Autton esittämä lakimuutos johti kaivoslain 169 §:n muutokseen, joka mahdollistaa kullanhuuhtonnan jatkamisen tilanteessa, jossa kolmen vuoden välein uusittavasta kullanhuuhtontalupapäätöksestä valitetaan hallinto-oikeuteen.

Onnenhetkiä ja tyytyväisyyden hyrinää koettiin enemmänkin sitten kultakentillä, kuin ankeissa virastoissa ja pölyisissä kabineteissa.

Liiton jäsenistön vapaassa käytössä olleet valtaukset olivat erittäin suosittuja ja kaivutoiminta alueilla oli aktiivista, asiallista ja kultaa tuottavaa. Myös ne ammattikullankaivajat, joilla toiminta oli luvituksen puolesta mahdollista, pystyivät kehittämään toimintaansa ja am-

mattitaitoaan liiton toimintasuunnitelman moton ”puhtaan kullan puolesta yhteistyössä luonnon kanssa” mukaisesti. Tähän samaan tähtäsi liiton järjestämän talvisen seminaariohjelman korkeatasoinen ohjelma, pyrkien tehostamaan kullankaivajien toimintatapoja kullan tehokkaamman talteenoton suuntaan.

Hakekaa varsinaista jäsenyyttä

Taloudellinen laskusuhdanne on yhä useamman harrastuksesta luopumaan joutuvan jäsenen kertoma syy, vaikka kullankaivu onkin harrastuksena siitä harvinainen että se voi maksaa itsensä takaisin. Tai ainakin ennen saattoi. Liiton hallitus on ottanut tavoitteekseen saada jäsenistöään paremmin sitoutetuksi kullankai- vuperinteen jatkamiseen. Liiton uusi hallitus on ryhtynyt toimenpiteisiin aktivoitakseen kannastusjäseniä hakemaan yhdistyksen varsinaista jäsenyyttä. Toimintakauden 2014 lopussa yhdistyksessä oli 3716 jäsentä.

Liittymis- ja jäsenmaksujen suuruudet kullalle toimintakaudelle 2015 oli päätetty vuosikokouksessa 2014: jäsenmaksu 22 euroa ja liittymismaksu 10 euroa. Jäsenmaksun suuruuteen on kajottu viimeksi viime vuosikymme-

nellä, kun vuosikokouksessa 2009 vahvistettiin vuoden 2010 jäsenmaksuksi 22 euroa.

Hallituksen esityksestä vuosikokous vahvisti vuodelle 2016 jäsenmaksun korottamisen 24 euroon, ja kullalla maksettaessa 1,0 g Lapin kultaa. Liittymismaksu säilytettiin 10 euron suuruisena. Älkää maksakaa vielä ennakoon vuotta 2016, maksakaa vasta vuodenvaihteen jälkeen.

Jäsenmaksuruljanssin kehittäminen nykytekniikkaa käyttäen on otettu tarkasteltavaksi. Toivottavasti jo ensi vuonna päästään jonkinlaista sähköistä laskua käyttäen leikkaamaan kuluja ja vähentämään käsityön määrää jäsenmaksulappujen osalta.

Hannu Viranto puheenjohtajaksi kolmivuotiskaudelle 2015–2017

Liiton laivan läpi karikkoisen kaivoslakiuudistuksen ja sen jälkimaininkien luovineen **Jouko Korhosen** ilmoitettua Prospäkkärissä 1/15 olevansa ei-käytettävissä uutta puheenjohtajaa valittaessa, alkoi kevään huoltourilla kova spekulointi. Siihen nähden valinta vuosikokouksessa sujui paljon sivistyneemmin kuin valtiol- lisissa vaaleissa. Puheenjohtajaksi esitettiin

Kullankaivajain Liiton hallitus vasemmalta: Maija Vehviläinen, Esko Orava, Aki Karavonen, Ensio Kaustinen, Hannu Raja, yhdistyksen uusi puheenjohtaja Hannu Viranto ja sihteeri Kai J. Rantanen.

Hannu Virantoa ja **Kai J. Rantasta**.

Rantanen kiitti luottamuksesta, mutta kieläytyi ehdokkuudesta muistuttaen vuosikokousta kaivoslain salaisen lisäpöytäkirjan 147.§:stä, jonka mukaan sellaista kullankaivajaa, joka on sekä luku- että kirjoitustaitoinen, mutta silti harkiten tai vastoin parempaa tietoaan pyrkii sihteerin hommista puheenjohtajan tehtäviin, rankaistakoon määräämällä hänet ajamaan huoltoajoja yksipyttyisellä Yamaha-merkkisellä moottorikelkalla.

Hannu Viranto valittiin uudeksi puheenjohtajaksi yksimielisesti. Viranto kiitti kokousta luottamuksesta, ja edellistä puheenjohtajaa Jouko Korhosta hänen erinomaisesta työstään liiton vaikeina vuosina.

Hallituskokoonpano

Liiton hallituspaikoista käytiin kaksivaiheinen valintamenettely. Ensin valittiin edesmenneen **Vasant Mäkisen** ja puheenjohtajaksi valitun Hannu Virannon tilalle hallituksen jäsenet yksivuotiskaudelle. Näin ollen hallituksessa jatkavista jäsenistä vain **Aki Karvonen** jatkaa toisen toimikautensa. Toimikaudelle 2015 esitettiin **Ensio Kaustista**, **Hannu Rajaa** ja **Heli Rapakkoa**. Heli Rapakko kiitti luottamuksesta, mutta kieltäytyi ehdokkuudesta muihin sitoumuksiinsa vedoten. Vuosikokous valitsi yksimielisesti Ensio Kaustisen ja Hannu Rajan hallitukseen toimikaudelle 2015.

Erovuoroisina hallituksen jäseninä olleet **Esko Orava**, Kai J. Rantanen ja **Maija Vehviläinen** valittiin uudelle kaksivuotiselle toimikaudelle. Hallituksen järjestäytymiskokouksessa Maija Vehviläinen nimettiin yhdistyksen varapuheenjohtajaksi ja Kai J. Rantanen sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi.

Jäsenvalintoja

Vuosikokous vahvisti **Sylvia Petronella Antoinette van der Moerin** kutsumisen postuumisti Lapin Kullankaivajain Liiton kunniajäseneksi. Alkuperäinen esitys oli tullut **Seppo J. Partaselta**, ja liiton hallitus täytäntöönpani tämän esityksen kesällä 2014 Petronellan tyttären **So-**

lange van der Moerin ollessa kutsuvieraana liiton 65-vuotisjuhliissa Tankavaarassa.

Uusiksi varsinaisiksi jäseniksi valittiin hallituksen esityksen mukaisesti **Hannu Hannuksela**, Ensio Kaustinen, **Paavo Korhonen**, **Tor Kosonen**, **Lasse Ollikainen** ja **Seppo Ramu**.

Poikkeavia esityksiä

Toimintakertomuksen esittelyn yhteydessä **Mika Telilä** esitti, että aiemmat Lemmenjoen Kultareitin perustamiseen liittyneet kyselyt kohteista ja kalustosta tulisi suorittaa, toivoen samalla turvallisuustekijöihin kiinnitettävän huomiota. Telilä ilmaisi lisäksi huolensa sekä Geoparkin tulosta mukaan Kultareitti-hankkeeseen, että Geoparkin mahdollisista haitoista kullankaivulle.

Liiton edustajana Geopark-hankkeessa toiminut **Antti Peronius** kertoi, että Geopark ei ole suojeleluhjelma, ja että jo hankkeen hakeuksessa on määritelty, ettei siitä saa olla haittaa kullankaivulle, muuten hanketta ei toteuteta. Geopark-hankkeen tilasta on tarkempi selonteko tässä Prospäkkärissä.

Liiton historiatoimikunnan puheenjohtaja Pirjo Muotkajärvi puolestaan selvensi vastauksessaan, että Kultareitti ei ole yhdistymässä Geoparkiin, vaan Geopark tulee yhdeksi toimijaksi Kultareitti-hankkeeseen.

Toimintasuunnitelman kohta ”Edunvalvonta” aiheutti ainoan äänestyksen kokouksessa. Jukka Kela esitti kohdan 4. ”Kaivospiirien lakkauttamisen siirtymäaikaa tulisi pidentää 9 vuodesta 15 vuoteen” muuttamista muotoon ”Kaivospiirioikeudet tulisi palauttaa tai korvata täysimääräisesti”. Käsiäänestyksessä Kelan ehdotus voitti äänin puolesta 29, vastaan 15, tyhjiä 3. Toimintasuunnitelmaa muutettiin esityksen mukaisesti.

Ei niinkään poikkeava kuin odotettu, oli puolestaan **Ilkka Ärrälän** ilmoitus, että tulevan kesän ja syksyn aikana toteutetaan Kullankaivajain naiskalenteri vuodelle 2016. Very nice.

Vuotta 2016 odotellessa,

MULLIS'

LKL:n hallituksen kanta vakuusrahastoon

Lapin Kullankaivajain Liiton hallinnoimaa yhteistä vakuusrahastoa on valmisteltu, ja se on kullankaivajia paljon puhuttanut viime vuosituhatlupien lopulta saakka. Liiton kunniajäsen Kari Merenluoto teki vuosikokoukselle 28.3.2015 esityksen vakuusrahaston perustamisesta.

Vuosikokous hyväksyi oheisen liiton hallituksen esityksen, jonka mukaisesti hallitus ei katsonut olevan tarkoituksenmukaista jatkaa vakuusrahaston perustamiseen tähtääviä toimenpiteitä, ellei kaivosviranomaisen Tukesin kanta hankkeeseen muutu.

Vuosikokouksen hyväksymä hallituksen esitys kunniajäsen Kari Merenluodon esitykseen vakuusrahaston perustamisesta

Vakuusrahaston perustamiseen tähtäävät toimenpiteet eivät ole perusteltuja nykytilanteessa.

Vakuusrahasto-ajatuksen syntyyn vaikutti aikanaan keskeisesti se, että Metsähallitus, jolle vakuudet siihen aikaan asetettiin, ylihinnotteli lakkautuneiden valtausten ennallistamistyöt. LKL katsoi voivansa suorittaa nämä työt murto-osalla Metsähallituksen hinnoitteluun verrattuna. Toiseksi, kullankaivajien asettamien vakuusmaksujen yhteismäärä oli huomattavan suuri ja ”tyhjän panttina”, kun vakuuksia jouduttiin erittäin harvoin käyttämään.

Perusajatuksena oli, että vakuusrahaston pääoman suuruus olisi sen suuruinen kuin voisi ajatella maksimaalisesti samanaikaisesti lankeavien siivous-, ennallistamis- jne. töiden kustannuksien olevan, eikä rahastoon olisi tarvetta sijoittaa kaikkien vakuuksien yhteissummaa. Tällöin LKL:n muutaman kymmenen tuhannen ylimääräiset riittäisivät vakuusrahaston pääomaksi. Ennallistamistyöt hoitaisi LKL rahaston varoilla, käyttäen hyväksi muita kullankai-

vajia, joilta saisi työt edullisemmin kuin vapailta markkinoilta.

Siinä tapauksessa, että rahastoon sittenkin pitäisi sijoittaa enemmän – jopa kaikkien voimassa olevien vakuuksien yhteissumma, jolloin myös vakuusvelvolliset kaivajat joutuisivat sijoittamaan vakuusosuuttaan – laskeskeltiin, että rahaston pääoma hyvin sijoitettuna voisi tuottaa hyvän tuoton. Tuohon aikaan Suomen talous oli nousussa ja sijoitusrahastoissa oli hyvä tuotto ja talletuskorotkin olivat korkealla. Tuotolla voitaisiin paitsi rahoittaa rahaston ylläpitotehtävät, jäisi liitolle jopa ylimääräistä tuottoa.

Vakuusrahaston aiemmat vaiheet

Vakuusrahasto-ajatusta valmisteltiin liiton hallituksessa tältä pohjalta. Oltiin yhteydessä myös Metsähallitukseen, josta saatiin kielteinen kanta vakuusrahaston käyttöön. Myös osa vakuusvelvollisista kullankaivajista vastusti liiton varallisuuden sijoittamista vakuusrahastoon, ja viestivät tämän myös Metsähallitukseen. Asia olisi siis myös liiton sisällä ristiriitainen. Asia kuuluu liiton vuosikokouksen päätettäväksi. LKL:n sisäisen tilanteen ja Metsähallituksen vastustuk-

sen vuoksi asiaa ei voitu tuolloin viedä eteenpäin.

Kun vakuuden vaatijaksi muuttui Metsähallituksen sijaan Tukes, LKL:n hallitus käynnisti sen kanssa neuvottelut vakuusrahastosta. LKL:n hallitus perusti erityisen vakuusrahastotyöryhmän valmistelemaan asiaa. Tukesin kanssa käytiin useita neuvotteluja, mutta Tukesin Rovaniemen ja Helsingin lakimiesten kannaksi ilmoitettiin uuteen kaivoslakiin vedoten, että kollektiivinen rahastovakuus ei käy, vaan jokaisen vakuusvelvollisen on erikseen asetettava vakuus. Eli kanta oli sama kuin Metsähallituksella.

LKL:n hallitus oli yhteydessä myös liiton keskeisimpään pankkiryhmittymään. Pankin yritysneuvojan käsitys oli myös se, että Tukes hyväksyy vain vaatimansa vakuuden pääoman täysimääräisesti asetettuna. Liiton hallinnoima yhteinen vakuustalletus muodostaisi samansuuruisen pankkikuluerän kuin erilliset vakuustalletukset Tukesille kirjoitettavien kuittaamattomuustodistusten myötä. Korkein tarjolla oleva korko on tällä hetkellä luokkaa yksi prosentti, ja vakuustililtä mahdollisesti vapautettavat yksittäiset vakuussummat laskisivat aina korkotuottoa.

Pankin yritysneuvojan arvion mukaan Tukes ei tulisi hyväksymään rahastovarojen sijoitukseen liittyvää rahastojen arvon sukeltamisen riskiä. Liiton vakuusrahaston vakuutena olisi

pankin ja Tukesin kannalta ongelmallinen myös mahdollisen pankkitakauksen vakuudeksi kiinnitetty hankalasti realisoitava omaisuus.

Kari Merenluodon esitys on sikäli ajankohdainen, että koska asia on roikkunut niin LKL:n hallituksen kuin nuotiokeskusteluissa, on todellakin aiheellista saattaa asia ratkaisuun. Asiaa on siis pohdittu yli vuosikymmenen LKL:n hallituksen eri kokoonpanoilla, mutta asia ei ole edennyt Metsähallituksen ja Tukesin kielteisten kantojen vuoksi. Lisäksi ongelmana on ollut liiton sisäinen vastustus.

LKL:n hallitus ei katso tarkoituksenmukaiseksi riitauttaa asiaa Tukesin kanssa ja ryhtyä mittauttamaan oikeusistuimissa, voisiko rahasto olla kelvollinen vakuuden asettaja. Jos LKL riitauttaa asian, vakuusvelvolliset kuitenkin joutuisivat oikeusprosessin ajaksi sijoittamaan henkilökohtaiset vakuudet ja lisäksi mahdollisesti sijoittamaan osuutensa rahastoon; siis maksamaan päällekkäistä vakuutta. Jos vakuusvelvollinen kullankaivaja ei asettaisi henkilökohtaista vakuutta Tukesin vaatimuksesta huolimatta, on uhkana, että kaivu määrätään keskeytetäväksi.

Lapin Kullankaivajain Liiton hallitus ei edellä mainituilla perusteilla katso olevan tarkoituksenmukaista jatkaa vakuusrahaston perustamiseen tähtääviä toimenpiteitä ellei Tukesin kielteinen kanta muutu.

VENEKULJETUKSET LEMMENJOELLA

Tavarakuljetukset kulta-alueelle

Veikko Jomppanen

0400 137 090

Polttopuuta metrisenä halkona.

Kysy myös poronlihaa

Puskulta pinkki safiiri

Puskun pinkki safiiri on läpimitoiltaan 12, 6 ja 3 mm ja painoltaan 0,34 g (1,70 ct). Punaisimman kulman läpinäkyvyys on 1,056 mm. Kuva: Kari A. Kinnunen.

Lemmenjoen alueen Puskuojalla oli **Aarne Arska Alhosella** kaivospiiri Kultasafiiri parikymmentä vuotta. Vuonna 2008 Jukka Vitikka osti sen Arskalta. Nyt se tunnetaan Kultasafiiri II kaivospiirinä (5041/1). Korukultahip-pujen ohella Arska keräsi Kultasafiirilta koruihin soveltuvia granaatteja ja korundeja. Arskan parhaimpia korundeja tutkittiin GTK:lla lähes vuosittain (mm. Kinnunen ja Johanson 1993). Rubiiniksi tai safiiriksi ylettyviä riittävän läpinäkyviä korundeja ei tavattu, vaikka muutamat olivat hyvin lähellä raja-arvoja.

Arskan jälkeen **Jukka** ja **Anja Vitikka** olivat onnekkampia, sillä Anja noukki rännistä viime kesänä punaisen korundin, joka oli riittävän läpinäkyvä kivutakseen jalokiviluokkaan. Vitikoiden onni jatkui, sillä Jukka sai jopa valokuvattua itse löytötaapahtuman. Tässä kuvassa on ratkaiseva hetki kuin kuuluisan ranskalaisen valokuvaajan Cartier-Bressonin jäljiltä!

Korundi on kaksivärinen, vaaleanpunainen ja harmaa. Muodoltaan se on lähes pyöristymätön, suunnikasmainen, korundin jakautumatasojen (parting) myötäinen murtokappale. Läpimitoiltaan se on 12, 6 ja 3 mm ja pai-

noltaan 0,34 g (1,70 ct). Punaisimman kulman läpinäkyvyys on 1,056 mm eli riittävä viisitehiottavaksi jalokiveksi. Mittauksia tehtiin polarisaatiomikroskoopilla yhteensä kolme ja kaikkien tulos meni yli 1 mm haamurajan. Väriltään jalokorundi on vaaleanpunainen (5 R 2/6 Munsell) ja vaaleanharmaan punertava (5 R 5/4 Munsell). Diffraktiospektroskoopilla näkyy punaisessa muuten tummassa spektrin osassa sekä läpikulkevalla että heijastuvalla valolla kromin kaksoisviiva. Fluoresenssin takia viivat levittyvät spektrissä yhtenäiseksi punaiseksi palkiksi, vaikka kiven fluoresenssi UV-säteilyssä muuten onkin varsin heikko.

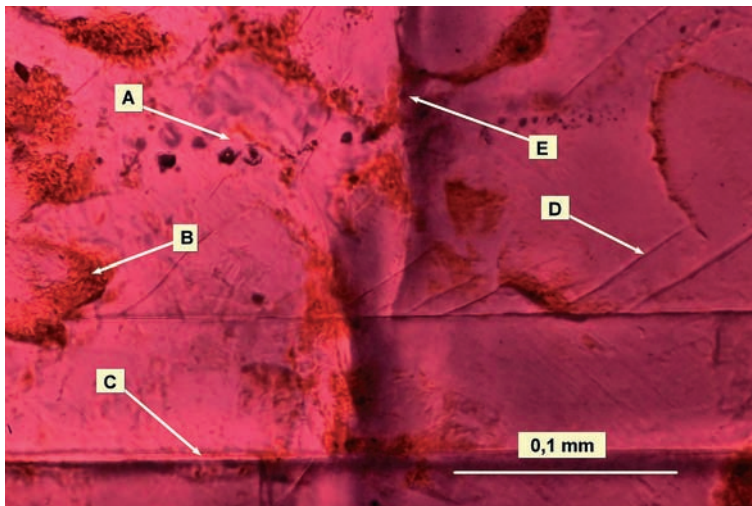
Rautarikas pinkki safiiri

Perinteisesti jalokivialalla on katsottu, että punaiset jalokorundit ovat rubiineja, ja että kaikki muun väriset ja värittömät jalokorundit ovat safiireja. Rubiinien laatuvaatimuksiin halutaan nykyään lisätä smaragdien tapaan myös niiden kromipitoisuus. Lisäksi pitäisi pystyä osoittamaan, että kivessä on kromia enemmän kuin rautaa ja titaania. Kaikki punaiseen vivahtavat jalokorundit eivät siten enää välttämättä ole

rubiineja, vaan ne voivat myös olla safiireja. Määrittäisiin tämä tuo paljon haasteita, sillä elektronimikroskooppien energiadiispersiiviset laitteistot eivät sovellu aivan pienien kromimäärien mittaamiseen. Mikroprobiin puolestaan näyte pitäisi sahata ja hioa ohuthieeksi, ja siihen ei ainutkertaisten jalokivien osalta yksinkertaisesti voida mennä. Ainut mahdollinen analyysilaitteisto on pXRF-laitte, joita on hankittu myös GTK:lle.

Röntgenfluoresenssianalyysi osoittaa kromoforien, eli väriä antavien siirtymäalkuaineiden, määriksi Puskun jalokorundin punaisimmassa osassa: kromi 0,1 %, rauta 0,9 % ja titaani 0,03 %. Harmaassa osassa määrät ovat: kromi 0,04 %, rauta 1,2 % ja titaani 0,04 %. Mittaukset tehtiin GTK:n Kuopion Kansannäytetoimiston kannettavalla pXRF-laitteella (Olympus Innov-X Delta DP4000, kalibrointina Mining Plus ohjelma, putkimateriaalina kulta). Määritystulokset on pyöristetty laitteen ilmoittamien virherajojen sisään.

Kromi, rauta ja titaani korvaavat alumiinia korundissa. Rubiinin tunnusomainen kyyhkysenveren punasävy tulee kromista, mutta lii-

Polarisaatiomikroskooppikuva Puskun pinkistä safiirista läpikulkevassa valossa. A. Sekundaareja fluidisulkeumia mikrohalkeamissa. B. Rautaoksihydraattia ja savimineraaleja pinnan koloissa. C. Korundille tyypillisiä jakautumapintoja. D. Jännityshalkeamia. E. Jäätikkö- tai jokikuljetuksessa syntyneitä mikrohalkeamia. Kuva: Kari A. Kinnunen.

an suuri rauta- ja titaanipitoisuus rajoittaa fluoresoivan verenpunaisen sävyn syntyä. Lisäksi rauta ja titaani tuottavat korundiin sinistä ja vihreää sävyä, ja sekin heikentää punaisen värin voimaa.

Tässä Puskun jalokorundissa rautaa ja titaania on paljon enemmän kuin kromia. Jalokivenä se on siten pinkki safiiri (pink sapphire) eikä rubiini. Vaaleanpunaisia safiireja on myös kutsuttu kauppanimellä padparadscha. Ne ovat varsin harvinaisia ja rubiinien hintaluokassa. Tärkeimmät löytöpaikat ovat Sri Lanka, Vietnam ja Itä-Afrikka. Pinkkejä safiireja on viimeisimmäksi löydetty yhdessä rubiinien kanssa eteläisestä Grönlannista Aappaluttoqin esiintymästä. Paikalle suunniteltu korundikaivos on käynnistymisvaiheessa.

Puskun jalokivi-potentiaalista

Aarne Alhonen teki löydöistään Puskuojan Kultasafiiri valtaukselta ja kaivospiiriltä vuosilta 1980–1990 tarkkoja muistiinpanoja (Alhonen 1982, 1993). Niiden mukaan hyvälaatuisia eli hiontakelpoisia korundeja on ollut kaikista löytyneistä korundeista 2–3 %. Alhosen mukaan jalogranaattien määrä on ollut suunnilleen samaa luokkaa kuin hyvälaatuisien korundien. Kuutiossa soraa on keskimäärin ollut noin 25 korundia (koko 5–30 mm).

Korukivien määrä on siten ollut varsin vähäinen, eli muutamasta kuutiosta soraa on löytänyt keskimäärin vain yhden hiontakelpoisen yksilön. Jalokiviluokkaa, eli rubiineja ja safii-

Kuvassa on veljeni Lasse Albrecht ja hänen naisystävänsä Hannele Eteläinen sekä oikealla vaimoni Anja Vitikka. Kuva on siinä mielessä herkullinen, että siinä Anja nostaa juuri tuota jalokorundia rännistä ensimmäistä kertaa. Veljeni kysyi Anjalta hetkeä aiemmin, että mikä tuo kivi on tuossa ja Anja vastasi, että näyttää korundilta, no olihan se! Kolmikko pyllisteli rännillä niin mukavasti, että siitä piti ottaa kuva – voisi sanoa täydelliseksi laukaukseksi. Kuva ja kuvateksti: Jukka Vitikka.

reja, on vielä paljon tätäkin vähemmän, sillä nyt kuvattu Vitikoiden pinkki safiiri on ensimmäinen Puskun kaivosalueilta tunnistettu. Sen arvo on ennen kaikkea mineralogisessa harvinaisuudessa eikä sillä ole jalokivimarkkinoilla kovin suurta myyntiarvoa. Mutta se kyllä osoittaa, että kullanhuuhdonta-alueilla on potentiaalia korumateriaalien suhteen. Ja varmasti tämä seikka pitäisi ottaa kaivosalueiden vielä jäljellä olevia varantoja arvioidessa huomioon. Onhan esimerkiksi viistehiotun parhaimman värisen rubiinin hinta yli karaatin kivenä moninkertainen vastaavan kokoiseen timanttiiin verrattuna. Sellaisia jalokorundeja voisi Lemmenjoen alueelta vielä löytä.

Kirjallisuus

Alhonen, Aarne (1982) Lemmenjoen korundista ja kullasta. *Gemmologian työsarjalta* 18, s. 7–9.

Alhonen, Aarne (1993) *Selvitys Kultasafiiri-valtaukselta*. Arkistoitu kirje 10/5/93.

Kinnunen, Kari A. ja Johanson, Bo (1993) Raportti korukäyttöön vuosina 1981–1990 huuhdottujen korundien mineralogiasta, gemmologisista ominaisuuksista ja löytöhistoriasta Lemmenjoen alueella Puskuojoella. *GTK tutkimusraportti M 19/3811/93/1*, 23 s.

Jukka Vitikka jatkaa kullankaivua viritetyllä rännillä Puskulla Aarne Alhosen jälkeen. Kuva: Vitikoiden kotialbumi.

Kultamatka - Mongolia ja Peking junalla 22.9. - 7.10.
Tutustumme luonnonvaroiltaan rikkaan Mongolian kullankaivajiin sekä maan ainutlaatuihin kulttuuriin ja historiaan. Matkalla tulevat tutuiksi myös Trans-Siperian junareitti sekä Pekingin maailmankuulut nähtävyydet.

3780 €

XENIA TOURS
040 825 9525 tai 040 580 1726
info@xeniatours.fi www.xeniatours.fi

Myydään Honda-vesipumppu ja täydellinen kullankaivajan välineistö (2 kpl rännejä, letkut, hakut, lapiot, vaskooli ym.).

Seppo, puh: 045 143 6260

Etsin tälle kesälle kaveriksi Ivalojoelle espoolaista 40–70 v. miestä, joka on kiinnostunut kullankaivusta ja kalastuksesta.

Puh. 040 371 1005

Sotajoen Erkkilänniemen jalokorundi on tyypiltään pinkki safiiri, sillä siinä on rautaa ja titaania enemmän kuin kromia. Paino 0,47 g (2,35 ct) ja läpimitta 9,9 mm. Osittain läpikulkeva valaistus. Kuva: Kari A. Kinnunen.

KARI A. KINNUNEN JA SATU HIETALA
GTK, TUTKIMUSLABORATORIO JA KANSANNÄYTETOIMISTO

Sotajoelta uusia jalo- ja korukiviä

Risto ja Maija Vehviläinen löysivät viime kesänä Sotajoen Erkkilänniemestä, Ruotsalaisten pankki II valtaukselta, useita varsin hyvälaatuisia punaisia korundeja, joista yksi kohosi laboratoriomäärityksissä jalokiviluokkaan. Läheltä Matinkiviniemestä löydetty Suomen suurin kultasekahippu (Kinnunen, Johanson ja Leino 2008) sai arvoistaan seuraa.

Myös neljä varsin kookasta, pyöristynyttä korundia (6–4 cm, 91–52 g) oli Vehviläisten löytöjen joukossa. Sotajoen alueeltahan on vuonna 2004 löydetty Suomen kookkain korundi (7 cm, 440 g). Muut suurimmat korundit on löydetty Lemmenjoen alueelta (Kinnunen 2011).

Jalokorundiksi laboratoriossa osoittautuneen kiven paino on 0,47 g (2,35 ct) ja läpimitat 9,9 x 5,9 x 2,3 mm. Se on hieman sinertävän punainen, 5 R 3/4 (Munsell värijärjestelmä). Sen läpinäkyvyys on 1,8 mm (mitattu polarisaatiomikroskoopilla). Spektrissä havaitsee punaisella alueella vain hyvin heikon yhtenäisen kromin fluoresenssin aiheuttaman kaksoisviivan (diffraktiospektroskooppi). Fluoresenssikin on lyhytaaltoisessa UV-säteilyssä vain hyvin heikon punaista. Muodoltaan kivi on jakaumatasojen mukainen murtumalevy ja lähes pyöristymätön reunoiltaan ja pinnoiltaan. Se on irronnut paljon isommasta korundikiteestä, ja niin myöhäisessä vaiheessa, että se ei ole enää päässyt reunoiltaan pyöristymään.

Kuukiveä (vaaleat hohtavat rakeet) magnetiitissa Sotajoen minilohkareessa. Osa magnetiitista on kuutiota kidemuodoltaan kuukiven vieressä. Paino 29 g ja läpimitta 31 mm. Kuva: Kari A. Kinnunen.

Röntgenfluoresenssianalyysin perusteella siinä on kromia 0,09 %, rautaa 0,52 % ja titaania 0,04 %. Määritys tehtiin GTK:n Kuopion Kansannäytetoimiston kannettavalla pXRF-analysaattorilla, jonka videokameran avulla saadaan analyysikohta tarkkaan rajattua. Rubiinissa pitäisi nykykäsityksen mukaan olla kromia enemmän kuin rautaa ja titaania yhteensä. Kromin pienen mutta varsin suuren raudan pitoisuuden takia tämä Sotajoen jalokorundi on luokiteltavissa pinkiksi safiiriksi.

Vehviläisten uusista löydöistä on ilo kertoa myös Sotajoen magnetiittilohkareesta, jossa on kvartsin ohella yllättävästi myös kuukiveä (ortoklaasi ja albiitti). Se tunnistettiin polarisaatiomikroskoopilla taitekertoimien ja mikrorakenteen perusteella, sillä kuukiveä oli liian vähän röntgenanalyysiin. Kuukiveä sisältävän minilohkareen paino on 28,88 g ja läpimitat 31, 24 ja 20 mm. Isokiteistä magnetiittia tiedetään esiintyvän paikallisissa kvartsimagnetitiittijuonissa, mutta kuukiveä niiden yhteydessä ei ole aikaisemmin havaittu. Aularisoivaa kalimaasälpää eli kuukiveä on tavattu Lapista aikaisemmin irtomaasta varsinkin Lemmenjoen alueella ja suoraan rapakalliosta Lemmenjoelta Jäkäläpäältä Kai Mullis Rantasen kaivospiiriltä 5207/1a (Kinnunen 2005).

Kirjallisuus

Kinnunen, Kari A. (2005) Kuukiveä ja aurinkokiveä Lemmenjoelta. Kivi 23 (3), 8–13. (Suomen Jalokiviharrastajain Yhdistys ry:n jäsenlehti)

Kinnunen, Kari A. (2011) Lapin kullanhuuhdonta-alueiden kookkaimmat korundit. GTK Tutkimusraportti 21/2011, 9 s. Netissä: http://tupa.gtk.fi/raportti/arkisto/21_2011.pdf

Kinnunen, Kari A., Johanson, Bo ja Leino, Matti (2008) Sotajoen 192 g kultasekahippu. GTK Tutkimusraportti M19/3813/2008/60, 7 s. Netissä: http://tupa.gtk.fi/raportti/arkisto/m19_3813_2008_60.pdf

Maija ja Risto Vehviläinen esittelevät uusia Sotajoen löytöjään Geologian tutkimuskeskuksessa. Kuva: Kari A. Kinnunen.

Osa liiton osaston talkooväestä. Oikealla non-stoppina messuilla pyörinyt maailman ensimmäinen läpinäkyvä ränni. Kuva: Inga Briitta Magga, Saariselän sanomat

Kullankaivajat.fi Oulun erä

Vuoden laajimmat eräihmisten messut pidettiin Oulussa 14.–17. toukokuuta. Lapin kullankaivajain liitto oli perinteisesti messuilla mukana. Tällä kertaa osasto oli laajin kautta aikain ja osastolle oli rakennettu rännityspiste vaskausaltaineen kaikkineen. Läpinäkyvässä rännissä soran liike ja rikastuminen rihloihin kiinnosti messukansaa välillä tungokseen saakka, kulkuväylä oli tukossa, kun ”kaivoksella” näytettiin luovaa työ-

tä, lapiointia. Nuorimmat messuvieraat halusivat itsekin lapioida – onneksi kullankaivuu näyttää kiinnostavan kaikenmaailman ipadeista huolimatta. Nähtäväksi jää, saavatko tulevaisuuden kultanaiset ja -miehet jatkaa kulttuurin, kaikkihan on valtion ja kaivoslain peukalon alla.

Jälleen saimme uusia jäseniä messuilta liittoon ja moni lupasi liittyä netissä. Messuilla liittyneille tarjosimme ilmaisen vaskauksen osastollamme – tätä palvelua emme valitetta-

vasti osaa/pysty tarjoamaan nettiliittyjille.

Jokapäiväiset ohjelmalliset kullanhuuhtonäytökset Ouluhallin lavalla ja tiukat, piilohuumorilla höystetyt luennot luentoteltassa keräsivät keskimääräistä enemmän kuulijoita. Moni oli tietoinen uuden kaivoslain tuomista kapuloista kaivajan rattaisiin eli tuomamme epäkohta on mennyt perille kansan syviin riveihin. ”Sxxxxxxn tunarit” totesi eräs tuntematon messuvieras nyt jo entisen Suomen hallituksen toimista.

Kokonaisuutena messut menivät upeasti, röntää yritti rätkiä parina päivänä, mutta rännimme pysyivät sentään sulana. Liiton suurin näkyvyysponnistus normaali-ihmisille meni hienosti – Kiitos upean talkooväen! Mukana olivat **Pertti Kauppinen, Seppo Saresto, Juhani Kangas, Ville Sotaniemi, Pekka Herranen, Heikki Tolonen, Kurttila Hannu ja Heikki** sekä **Heli ja Mauri Karttunen**.

Mainittakoon uskomaton suoritus, joka toistui edellismessujen mukaan: Liiton osasto valittiin kaikin puolin messujen parhaaksi! Tähän valintaan ja kunniamainintaan osallistui vat edellä mainitut liiton jäsenet.

JUKKA KELA

messuilla

*Erityisesti vaskaus
kiinnostaa messuyleisöä.
Onhan siellä itse löydettävissä ihan oikeaa kultaa!*

LIITON HALLINNOIMIEN KULLANKAIVU- JA VARASTOINTIALUEIDEN KÄYTTÄJÄT

► **Valtaukset ja varastoalueet** ovat vain liiton jäsenten käytössä = jäsenmaksut oltava kunnossa

► **Varastoalueilla** säilytettävä kaivutoimintaan tarkoitettu omaisuus tulee olla näkyvästi merkittynä nimellä ja puh.numerolla (huopatusmerkinnät aurinko polttaa pois alle vuodessa)

Alueet ovat välivarastointialueita. Käyttämätön omaisuus: enimmäissäilytysaika on 2 v.

► **Toimenpiteet:** Välivarastointilansseilla olevat merkitsemättömät tarvikenyytit poistetaan ja hävitetään, metalliromu kierrätykseen. Ajoneuvot poistetaan omistajansa kustannuksella. Pelastakaa omaisuutenne merkitsemällä se ajoissa.

► **Kullanhuuhdonta-alueet:** kaikilla alueilla on liiton omistukseen siirtynyt rännejä, rihloja, vesikouruja. Näille on merkitty säilytyspaikka ”LKL, kaivuvälineitä lainattavaksi valtausalueella”.

Alueille jääneet muut tarvikkeet poistetaan kuten välivarastointialueiltakin.

Paikalta poistuessanne tasoitelkaa monttunne kaivoslain mukaiseen yleisen turvallisuuden edellyttämään kuntoon ja toimittakaa kaivuraporttine liitolle kaivosviranomaiselle tehtävää vuosiraporttia varten.

Syntyneet jätteet on kaivajan toimitettava asianmukaisesti jätehuoltoyhtymä Lapecon osoittamiin paikkoihin. Alueet on muutenkin pidettävä kaivoslain määräysten mukaisesti siistinä.

Kaivussa on pyrittävä kierrätysveden käyttöön, sekä vanhojen kaivumonttujen käyttämiseen saostusaltaina myös vapaavirtauksella rännitettäessä. Toiminnanjohtajalta saa neuvoja vesijärjestelyiden tekemiseen. Suoraan puroon rännittäminen on vähemmän kuin suositeltavaa.

► **Saunat:** Saunallisille valtauksille tuodut saunapuut eivät ole nuotiopuita. Liitto hankkii alueille maapuuluvat, nuotiopuut noudetaan maastosta.

Tämä ei koske Lemmenjoen kansallispuistoa, jossa maapuut eivät ole kullankaivajien polttopuuta. Lemmenjoen jäsenvaltauksille huolletaan kaikki käytettävä polttopuu liiton toimesta.

► **HUOM! Kaivuilmotukset:** valtauksilla ja kultanhuuhdonta-alueilla toimivien jäsenten on **ehdottomasti täytettävä kaivuilmotuslomake**. Laki velvoittaa raporttoimaan tiedot kaivosviranomaiselle, ja tiedot ovat tärkeitä alueiden jatkokäyttöä suunniteltaessa.

Muutamilta alueilta raportteja on saapunut niukasti, ja jatkoaikapäätöstä varten on jouduttu kyselemään käyttäjäkunnalta lisätietoja.

Lapin Kullankaivajain Liiton jäsenillä on oikeus kaivaa ao. valtauksilla omia käsityövälineitä käyttäen. Elämäkumppani, joka ei osallistu itse kullankaivuun, voi olla mukana kuulumatta yhdistykseen. Alle 16-vuotiaat perheenjäsenet voivat osallistua myös monttuhommiin ilman jäsenyyttä.

Oheiset kartat ovat kopioita valtauskartoista, jotka määrittelevät rajat maastossa. Niitä ei ole tarkoitettukaan suunnistamiseen. Ajo-ohjeita valtauksille saa liiton toiminnanjohtajalta, Saariselän Panimolta, Laanilan Savotta Kahvilasta ja Kutturantien Kultakioskilta.

Valtauksilla ei ole ennakkovarausjärjestelmää, vaan kaivamaan voi alkaa paikassa, jossa ei ole toisen kaivajan työmaata. Yleisiä käyttäytymisnormeja ja kultamaiden reiluja perinteitä noudattaen tataan jokaiselle mahdollisuus yrittää.

Sallitut työvälineet ovat vaskooli, käsityövälineet, ränni, pesulaite ja vesipumppu. LKL ei ole hakenut valtauksille ympäristöluvanalaiseksi luokiteltavien työmetodien, eli kaivinkoneen tai imurin vaatimia ympäristölupia, eikä alueilla saa näillä välineillä näin ollen toimia.

LKL Ry ei vakuuta toimintaa jäsenvaltauksilla, eikä se ole korvausvelvollinen alueella toimin-

nasta jäsenilleen tai kolmannelle osapuolelle koituvista haitoista tai vammoista.

Tietä ei saa sortumisvaaran vuoksi kaivaa.

Liitto ei järjestä majoitusta alueilla. Leiriytyminen on sallittua valtaus- ja erillisten vuokra-alueiden alueella. Laanilan / Kutturantien valtauksilla voi yöpyä asuntoajoneuvoissa.

Kaivajat, käsitelty maamäärä ja saatu kultamää-

rä on vuoden loppuun mennessä ilmoitettava liitolle vuosiraporttia varten. Löytämänsä kullan saa kaivaja luonnollisesti pitää.

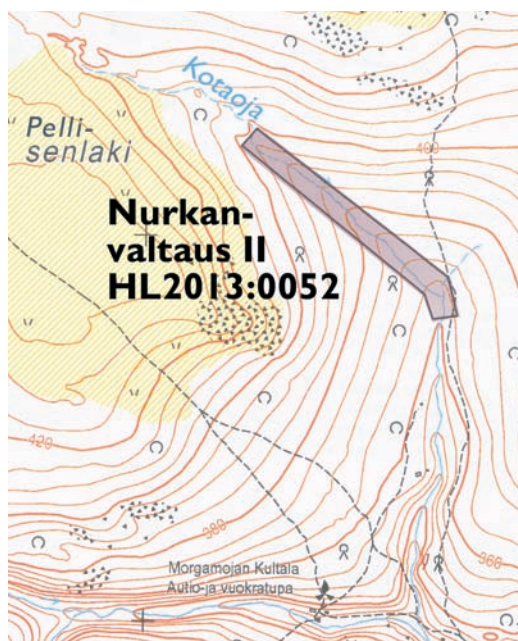
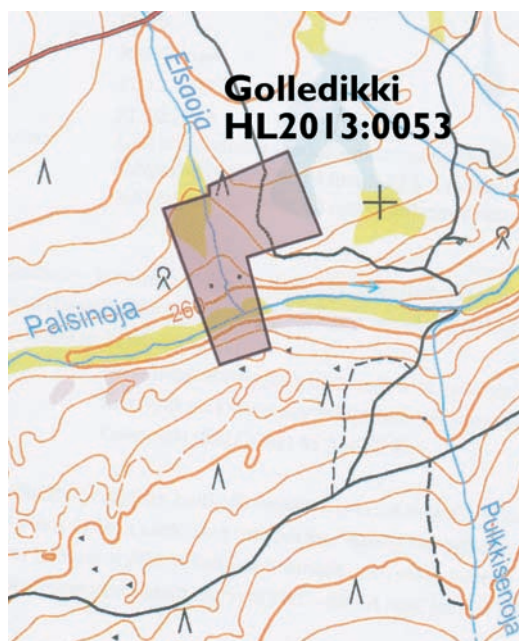
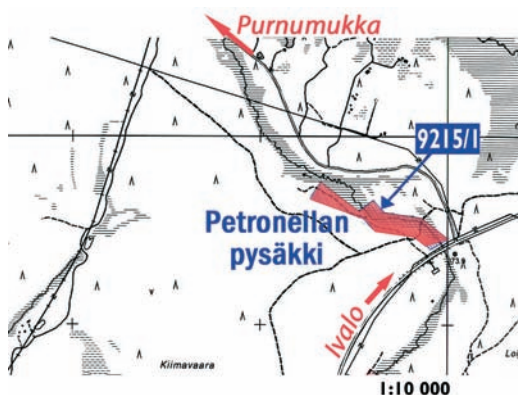
Tarkempia tietoja ja ohjeita ongelmatilanteissa saa liiton toiminnanjohtajalta, puh. 0400 836 500.

Kultaista kesää ja onnistuneita elämyksiä,

LKL:N HALLITUS

LIITON JÄSENILLEEN JÄSENETUNA TARJOAMISTA KAIVUPAIKOISTA SEURAAVAT OVAT LIITON KAIKKIEN JÄSENTEN KÄYTÖSSÄ KOKO KAIVUKAUDEN 2015:

Alue	Kaivosrek.nro	Valtauksen nimi
Elsaoja/ Palsinoja	HL2013:0053	Golledikki
Lauttaoja	9216/1	Petronellan Pysäkki
Kotaoja, Lemmenjoki	HL2013:0052	Nurkanvaltaus II

LIITON JÄSENETU-KAIVUALUEISTA KAIVUKAUDEN 2015 AIKANA RAUKEAVAT KULLANHUHDONTALUPA-ALUEET:

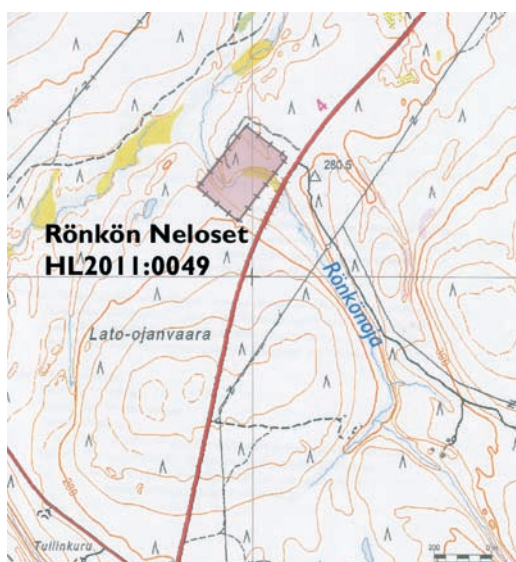
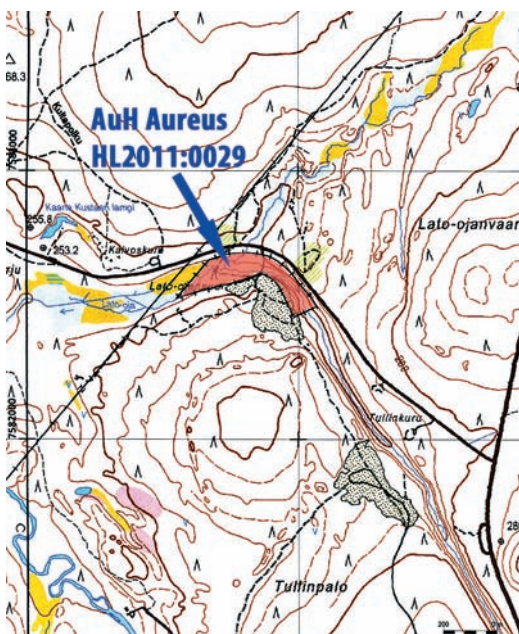
Liitto on hakenut alueille kaivosviranomaiselta jatkoaikaa, mutta lupakäsittelyssä olevan ruuhkan vuoksi on epätodennäköistä, että lainvoimaista lupapäätöstä saataisiin kaivukauden aikana.

Liitto tiedottaa mahdollisista päätöksistä välittömästi kotisivuillaan www.kullankaivajat.fi.

Tilannetta voi myös tiedustella toiminnanjohtaja Hannu Rajalta, puh: 0400 836 500 tai sähköpostitse osoitteesta info@kullankaivajat.fi

RAUKEAMISAJANKOHDAT:

Alue	Lupatunnus	Päätymispvm
AuH Aureus, Lato-oja	HL2011:0029	25.6.2015
Rönkön Neloset, Rönkönoja	HL2011:0049	23.6.2015
Karuoja kakkonen, Karuoja Lemmenjoki	HL2011:0028	2.7.2015

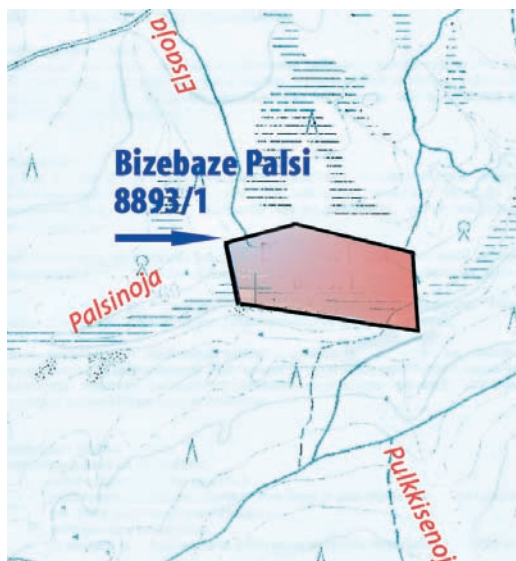
TÄMÄ LIITON JÄSENETU-KAIVUALUE ON RAUENNUT 31.12.2014

Alueelle on haettu jatkolupaa täytöntöönpanomääräyksellä. Kaivosviranomaisen ei toistaiseksi ole tehnyt hakemuksesta lupapäätöstä.

Asiasta tiedotetaan kuten edellä on mainittu.

RAUENNUT KAIVUALUE:

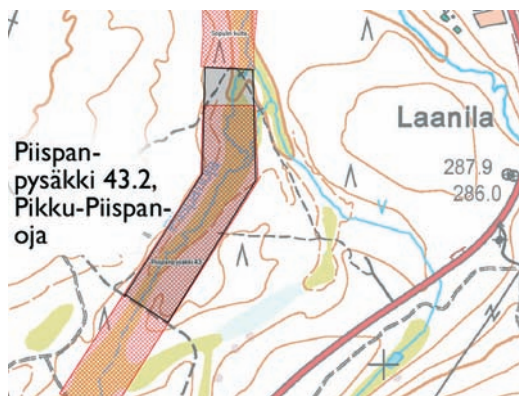
Alue	Kaivosrek.nro	Päätymispäivämäärä
Bizebaze Palsi, Palsinoja,	893/1	31.12.2014

LIITTO ON HAKENUT SEURAAVAT UUDET KULLANHUUHDONTALUVAT

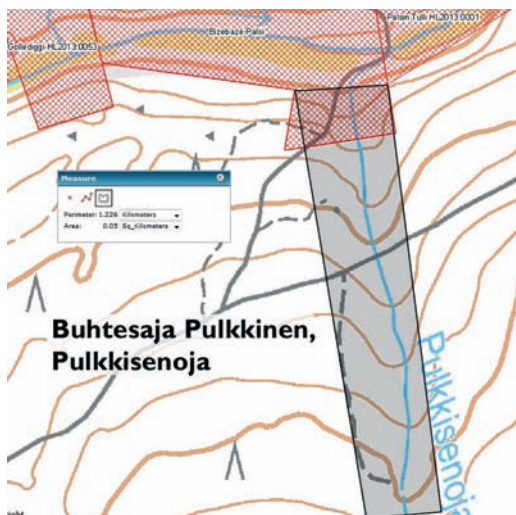
Liitto on hakenut kullanhauhdontalupaa seuraaville uusille alueille / joutunut muuttamaan ko. alueiden rajoja.

Hakemuksien käsittelyssä ei tämän vuoksi voida soveltaa kaivoslain 169 §:n oikeuksia täytöntöönpanomääräyksen antamisesta. Päätöksistä tiedotetaan edellä mainitun mukaisesti.

Alue Hakemus jätetty

Piispanpysäkki 43.2, Pikku-Piispanoja	2.1.2015
Buhtesaja Pulkkinen, Pulkkinenjo	4.3.2015

Ensikosketus kullankaivuuseen

Petronellan pysäkki

Monet pojat jossain vaiheessa haaveilevat kullankaivuusta – myös minä – ja vielä aikuisena. Tällä viikolla, keski-ikäisenä, haaveistani tuli totta.

Kun sain päähäni toteuttaa ajatukseni kullankaivuusta, piti keksiä keino siihen. Perinteinen tapa on mennä rengiksi jollekin kullankaivajalle, ja sitä minäkin päätin kokeilla. Kaverini **Janne** on sattumoisin samassa työpaikassa kesäisin kultaa kaivavan Lapin Kullankaivajain Liiton puheenjohtajan kanssa ja suostui välittämään kyselyni eteenpäin. Jouko ei kuitenkaan omalle valtaukselleen minua ottanut, vaan antoi neuvoksi liittyä LKL:ään ja kaivaa sen jäsenvaltuuksilla.

Liittyminen sujui kätevästi netissä ja liiton Prospäkkäri-lehti alkoi tulla postiluukkuuni. Talvella sitten, edelleen netistä, hankin oman vaskoolin, siivilän ja muita välineitä kesäksi. Rautakaupasta ostin rautakangen ja lapion sain Taisto-sedältä lainaksi.

Kesän tullessa aloin miettiä tarkemmin, mille valtaukselle menisin, niitä on useampia Lapissa. Sellaiset, joihin ei pääse autolla, raa-

kasin pois, tavaraa oli tulossa sen verran mukaan. Pelkkä rinkka ei riittänyt, kuten vaelluksilla. Asiaa mietittyäni päätin mennä nelostien varteen Aureuksen jäsenvaltuukselle, arvelin sen olevan rauhallinen ja siellä näkyi kartan mukaan olevan purokin, josta saisi juomavettä.

Isäni ja setäni lähtivät minua viemään. Bussillakin olisi lähelle päässyt, mutta nopeammin ja varusteitten kanssa helpommin matka sujui omalla autolla. Menomatalla pysähdyttiin Tankavaaran Kultamuseoon, jossa opas sai mieleni muuttumaan; saman nelostien varressa sijaitseva Petronellan pysäkki olisi hyvä paikka aloittaa kullankaivajan ura. Kolmen kilometrin päässä Kultamuseosta sitten auto pysäytettiin ja olin perillä Petronellan pysäkillä, pari asuntovaunua näkyi olevan valtuuksella.

Pistin telttani pystyyn ja aloin kaivaa sen vierestä kun en parempaakaan paikkaa keksinyt. Pari vanhempaa kaivajaa oli jonkin matkan päässä ränneineen ja vermeineen. Ajattelin aloittelijana pitää kokeneempiin kunnioittavan etäisyyden, mutta naapurivaunun Hannu tuli sanomaan, ettei telttani vierestä mitään löytyisi ja kehotti tulemaan hänen ja Antin

Kävin onneani kokeilemassa ja oli aika raskasta kantaa vaskoolillinen soraa vaskausaltaalle moneen kertaan päivässä, enkä löytänyt mitään kullan arvoista. Pistin kuitenkin toiveikkaana talteen vähän rautahiekkää, jossa saattaa kultaakin olla mukana. “Kun ei kerran mitään löy-

dy, on sama missä kaivan”, ajattelin ja palasin takaisin teltan viereen. Siellä ei ollut kiviä haittana ja oli ainakin helppo kaivaa.

Hannu tuli uudelleen puheilleni ja lupasi opastaa minua vaskauksessa ja kullankaivuussa sekä lainata ränniään ynnä muita varusteita viinapulloa vastaan. Hannu takasi peräti, että kultaa löytyisi. Otin tarjouksen vastaan.

Kahtena päivänä, välissä oli lepopäivä, hakasin kivistä soraa muurarin vasaralla ja lapioin soraa sankoihin. Kun 15 sankoa oli täynnä, kaadoin ne ränniin jotta vesi erottaisi kullan enimmästä hiekasta. Sen jälkeen alkoi vaskaaminen. Ensimmäisenä päivänä huomasin vaskaamistyylini olevan väärä ja Hannu neuvoi oikean, jonka oli itse oppinut tunnetulta Kulta-Korhoselta. Ja heti ensimmäisen päivän ensimmäisessä vaskoolissa oli gramman murtoosan kokoinen, mutta Petronellan pysäkillä suuri hippu. Siinä alkoi kulta kiiltää silmissäni.

ESA PALONIEMI

Kesä alkaa – saamelaiskäräjien valitusruletti jatkuu

Saamelaiskäräjät valitti 24.5.2015 jälleen kullanhuuhtontaluvasta. Kysymyksessä on ensimmäinen uudella tavalla valmisteltu lupapäätös sen jälkeen kun Korkein hallinto-oikeus päätti 25.6.2014, että aiemmat päätökset tulee palauttaa valmisteluun, sillä niitä valmisteltaessa ei ole arvioitu toiminnan vaikutuksia saamelaisten oikeuteen harjoittaa kieltään ja kulttuuriaan riittävän tarkasti. Tukesin tulee tehdä kyseinen arviointi silloinkin kun Saamelaiskäräjät ei halua osallistua asian käsittelyyn.

Kullankaivaja **Heikki Kallio-Mannila** jätti Selperinon kultahuuhtomoa koskevan jatkoaiakahakemuksensa 29.12.2011. Hakemus on jatkolupa vuodesta 2005 samalla paikalla ja samoin menetelmin jatkuneelle kullankaivulle. Toiminnan sisällöstä, ympäristövaikutuksista tai mm. vaikutuksista porotalouteen ei ole kukaan viranomainen, poromies, kalastaja tai kukaan muukaan paikalla käynyt esittänyt moitteita. Eri viranomaiset ovat katselmoineet paikkaa useita kertoja joka kesä, eikä mitään virheitä tai väärinkäytöksiä ole havaittu. Ainoa

valittaja on ollut Saamelaiskäräjät. Saamelaiskäräjien valituksista johtuen työt kyseisellä huuhtomolla ovat olleet keskeytyksissä syyskuusta 2011 saakka.

Lapin Kullankaivajain Liitto ry paheksuu kyseisen kaltaista valtion varoilla tapahtuvaa valitusten sarjatuotantoa ja laillisen elinkeinon kiusaamista.

Toiminta vastoin hallintokäytäntöämme

Liiton edunvalvonnasta vastaava geologi **Antti Peronius** pitää Saamelaiskäräjien toimintaa hyvänä esimerkkinä annettujen osallistumisoikeuksien väärinkäyttämisestä.

– Valittajasta voi tuntua nokkelalta olla osallistumatta varsinaiseen lupaprosessiin ja säästää argumentointiaan valitusprosessiin. Sellainen on kuitenkin vastoin koko hallintokäytäntöämme. Näkökulmat tulee tuoda esiin lupaprosessissa ja siinä niitä sitten yritetään yhteen sovitella – tähän on koko lupajärjestelmän idea.

– Nyt valittajat käyttävät lupaprosessia ja päätöksen muutoksenhakumenettelyä viivyt-

Kullankaivaja Toivo K. Heinon innovatiivisen ympäristöluvanvaraisen lapiokaivurin viimeinen matka pois Lemmenjoelta. Topilla ei mennyt aikanaan kuin pari vuotta vetaista tehohirvu Terri-telavekottimella Njurgalahdesta Jäkälä-Äytsiin. Nykyinen haltija Mika Telilä toi molemmat kulttuurihistorialliset aarteet kulkalla parissa tunnissa takaisin Njurgalahteen.

tämisen ja vahingonteon työkaluna. Kullankaivajat eivät vastustaneet Saamelaiskäräjien osallistumisoikeuden lisäämistä silloin, kun kaivoslakia uudistettiin. Kullankaivajat uskoivat, että osallistuminen voisi tuoda kehitystä, hyvää kaikille. Se tuntuu nyt aika naiivilta, mutta silloin oli mahdotonta uskoa, että laissa annettua laajempaa osallistumisoikeutta käytettäisiin pelkkään valittamiseen, harmittelee Saamelaiskäräjien päättämää linjaa Peronius.

– Yhtään ainoaa rakentavaa korjauskeinoa väitettyihin ongelmiin eivät Saamelaiskäräjät ole sadoilla valitussivuillaan vielä esittäneet. Eipä kyllä ole yhtään konkreettista haittaakaan esitetty. Valitusten ydinväite on, että haittoja on, koska Saamelaiskäräjät niin sanoo ja se on ainoa, joka asiasta voi jotakin sanoa. Mitään Heikki Kallio-Mannilan aiempaan toimintaan liittyvää ongelmaa tai haittaa ei valituksessa vielääkään esitetä, ainoastaan yleisiä väitteitä ja yleisiä väitteitä siitä, että lupaviranomainen ei ole edelleenkaan asiaan riittävästi perehtynyt.

Valitusten ainoa päämäärä kullankaivun totaalituhon

Saamelaiskäräjien julkisuudessa kertomaansa linjausta Peronius hämmästelee.

– Saamelaiskäräjien valituksissa vaaditaan vain ja ainoastaan kullankaivun kieltämistä. Muut asianosaiset kuten kalatalousviranomainen, ympäristöviranomainen, paliskunnat ovat esittäneet järkeviä ja konkreettisia parannusehdotuksia. Näitä on sitten määrätty toimeenpantavaksi ja se on ihan niin kuin pitääkin. Sillä lailla ala kehittyy. Saamelaiskäräjien vaatimukset vaativat vain meikäläisten totaalista tuhoa, ilman kompromisseja. Yrittäjälle syntyvistä kustannuksista ei piitata, vaan niitä yritetään vahingon lisäämiseksi lisätä.

– Yksittäisen kullankaivajan varat eivät riitä kalliisiin oikeusprosesseihin, kun vastassa on valtion avokätisesti rahoittama instituutio. Lapin Kullankaivajien Liitto on osallistunut oikeudenkäyntien kustannuksiin ja kerännyt varoja mm. myymällä suuren suosion saaneita

alastonkalentereita.

Lupaprosesseissa kaikkien muiden osapuolien kustannukset maksaa tavalla tai toisella valtio. Ainoa omilla kustannuksillaan asiaan osallistuva on kullankaivaja itse ja hänenkin pitäisi voida käyttää varansa ja energiansa toimintansa kehittämiseen eikä byrokratiaan. Kullankaivu on kuitenkin Pohjois-Lapissa niitä harvoja ilman tukirahoja rakennettuja elinkeinoja.

– Tällä hetkellä Saamelaiskäräjien synnyttämässä lupajonossa on toistasataa kullanhuuhdontalupaa. Se tarkoittaa, että kolmannes kullankaivun ammattilaisista ja harrastajista saa viettää luppokesän: ei ole hikeä ja työtä, mutta ei ole tulojakaan. Muutama huono-onninen aloittaa jo neljännen seisoskelukesän.

– Kaikkien muiden oikeudensuojasta ollaan kovasti olevinaan huolissaan, mutta kukaan ei tunnu pitävän minään ongelmana sitä, että kullankaivaja Heikki Kallio-Mannila on jättänyt jatkoaikahakemuksensa jo vuonna 2011. Olisiko pikku hiljaa kohtuullista, että hänkin saisi asiassaan päätöksen?

KHO jo todennut, että kullankaivu ei vaaranna saamelaisten oikeuksia

– Kullankaivaja tarvitsee lisäksi ympäristöluvan ja niihin liittyen on käyty samanlainen valituskierros. Niihin liittyen on KHO (4.2.2015) selvästi todennut, että koneellinen kullankaivu ei vaaranna saamelaisten oikeutta harjoittaa kieltään ja kulttuuriaan. On merkittävää, että kun täsmälleen samaa asiaa käsitellään toisessa, rinnakkaisessa lupaprosessissa, ei tuolla selvällä päätöksellä tunnu olevan Saamelaiskäräjille mitään väliä.

– Julkisuudessa keskustellaan säästökohteiden löytämisestä. Minulla olisi osoittaa valtiolle yksi oikein hyvä säästökohde. Inarissa on halintopalatsi, jonka budjetista voisi lohkaista aivan hyvin vähän enemmänkin, päättää Peronius tilannekatsauksensa valtion hallitusohjelmaa tukeviin terveisiin.

Pattitilanne uhkaa kullanhuhdontalupa-asioiden käsittelyssä

Huhtikuussa joutuivat kuulemma sitomaan pohjanmaan poikia puihin kiinni, niin on kova into kultamaille. Toukokuun lopulla ensimmäiset kullankaivajien muuttoparvet saapuivatkin jo parveilemaan Laanilan tasalle. Inarin Lapin yöttömien öiden valjettua muillekin kuin Prospäkkärin päätoimittajalle, olivat ensimmäiset innokkaat jo kilkuttelemassa routaista moreenia helpoimmin saavutettavilla liiton valtauksilla.

Tilanne kultamailla on sutena synnytetyn kaivoslain myötä hankala. Yhteiskuntasopimus ei tänä kesänä toimi kultamailla: jopa kolmasosa kaivupaikoista on ns. sopimuksettomassa tilassa hakemusten seisoessa kaivosviranomaisen käsittelyjonossa.

KHO-päätös johti lupapäätösprosessin säätämiseen

Lupien käsittely Tukesissa on hidastunut KHO:n vuonna 2014 Tukesille uudelleenkäsiteltäviksi palauttamien lupapäätösten vuoksi. Toiminnan vaikutusten läpinäkyvämmän arvioinnin tekeminen saamelaisten kulttuuristen oikeuksien osalta sakautti kaivosviranomaisen lupapäätösten valmistelun. Ja taikurin hatusta kaivoslakivalmistelussa vetäisty kolmen vuoden lupasykli tulee aiheuttamaan sen, että kullanhuhdontalupia vanhenee ja siirtyy jatkolupakäsittelyyn kiihtyvällä tahdilla.

Kaivosviranomainen on joutunut tekemään paljon työtä säätääkseen päätösprosessin KHO-päätöksen mukaiseksi. Huolella valmisteltuja päätöksiä pyritään kuitenkin tekemään niin paljon kuin

näissä puitteissa on mahdollista. Monta lupapäätöstä – myös liiton jäsenetu-alueita koskevaa – jää silti tälle kaivukaudelle tulematta. Valmistelua odottavia hakemuksia on jonossa jo yli 120 kappaletta. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että kolmasosalla kullankaivajista on Saamelaiskäräjien valitusten vuoksi tulevana kesänä kullankaivu Lapissa mahdollonta.

Tuleva kaivukausi tulee olemaan tukala siis muidenkin kuin liiton alueiden osalta. Osa kaivajista on joutunut pyörittelemään peukaloita lupia odotellessaan jo kolme kaivukautta, ja näillä näkymin menee neljäskin. Kansalaisten oikeusturvan osalta kyseessä on selkeä oikeudenloukkaus, koskien oikeutta saada viranomaispäätös kohtuullisessa ajassa.

Saamelaiskäräjät valitti uudelleen huhtikuussa tehdyistä lupapäätöksistä, koska – kuten aiempi saamelaiskäräjien puheenjohtaja **Klemetti Näkkäläjärvi** mediassa totesi – eduskunta on antanut heille mahdollisuuden valittaa. Saamelaiskäräjien valitus koski Tukesin uusia myönteisiä lupapäätöksiä, jotka kaivosviranomainen teki laajennetuin saamelaiskulttuuriselvityksin hallinto-oikeuden palautuspäätöksen perusteella.

Jos hallinto-oikeudessa käsittely kestää jälleen tavanomaisen puolitoista vuotta, päätös näistä valituksista tulisi loppuvuodesta 2016. Taas kaksi kaivukesää kuluu tässä tapauksessa hukkaan. Valitusvastineiden laatiminen hallinto-oikeuteen tulee puolestaan syömään kaivosviranomaisen resursseja, ja päätösten valmistelu hidastuu entisestään. Edellisellä aukeamalla Lapin Kullankaivajain Liiton

edunvalvontapäällikkö **Antti Peroniuksen** tilanneanalyysi asiasta.

Liiton hallitus on käynyt keskusteluita lisäresurssien saamisesta lupakäsittelyyn. Asioista hyvin perillä olevien lähteiden mukaan tämä luparuuhkaa helpottava toimenpide ei välttämättä kuitenkaan olisi yksiselitteisen hyvä asia.

Kullanhuuhdontalupamaksujen suuruus määrytyy suoraan kaivosviranomaisen työntekijöiden lupavalmisteluun käyttämän ajan mukaan. Kun työmäärä valitusten myötä lisääntyy, nousevat lupamaksut lähes automaattisesti. Näinhän kävi edelliselläkin kerralla. Työntekijöiden määrän lisääminen ei poistaisi tätä maksunkorotuspainetta. Lupa-kauden pidentäminen esim. 10 vuoteen sen sijaan olisi järkevää, koska 10 vuoden lupa voidaan tehdä samalla työllä kuin kolmenkin vuoden.

Malttia ja valttia kaikille

Liiton voimassa olevilla valtauksilla tulee varmaan-kin olemaan tiivis tunnelma. Näkymä muistuttaa-nee 1980-luvun Serra Peladan muurahaispesää Brasi-
liassa, jossa jopa 100 000 kullankaivajaa ahersi vier-
ieressä 2 x 3 metrin montuissaan.

Muistakaa siellä perstuntumalla pyöriessän-
ne liiton kunniapuheenjohtaja **Heikki Kokon** slogan:
”mehän ollaan herrasmiehiä kaikki”.

Vaikka tilanne on kaikin puolin epätydyttävä, toivoo liiton hallitus malttia ja valttia kaikilta lupahakijoilta ja liiton alueilla toimivilta. Viran-
omaiset toimivat kuitenkin asiassa lain ja Korkeim-
man hallinto-oikeuden päätöksen mukaisesti. Lu-
pahakemusten käsittelyä ei myöskään edesauta tai
nopeuta, jos kaikki tuhatkunta liiton valtauksia
käyttävää jäsentämme kilauttaa Tukeisiin tilannetta
tiedustellakseen. Tokihan virkamies vastaa, ja asian
yleisöpalvelijana kysyjälle selittää – mutta se aika
on lupavalmistelusta taas pois.

Soittakaa liiton toimistolle tai kysykää täältä
sähköpostitse. Liiton kesäaikaisella toiminnanjo-
htajalla **Hannu Rajalla** tulee olemaan paras käytet-
tävässä oleva tieto valtaustilanteesta. Hanskin tavoit-
taa aktiivikaivukaudella liiton kännykstä p: 0400
836 500 tai tässä jäsenlehdessä tiedotettavista päi-
vystyskohteista.

Täyttäkää hakemuksenne asiaankuuluvalla hartaudella

Lupapäätöksen tiedoksiannon jälkeen on 30 vuo-
rokauden valitus aika, ennen kuin päätös saa lain-
voiman, mikäli siitä ei ole valitettu hallinto-oikeu-
teen. Eduskuntaan jatkopestiä vaille jääneen **Heik-
ki Autton** esityksestä kaivoslakia trimmattiin edel-
lisellä hallituskaudella sen verran, että kaivosviran-
omainen voi antaa kullanhuuhdontaluvan jatkopää-
tökseen täytäntöönpanomääräyksen, mikäli luvan
hakija on sitä erikseen hakemuksessaan esittänyt.
Tämä mahdollisuus koskee vain aiempien lupien
jatkolupapäätöksiä. Liitto on hakenut täytäntöön-
panomääräystä kaikissa tapauksissa, joissa se on ol-
lut mahdollista.

Jatkossa jokaisen oman alueensa jatkolupaha-
kemusta suunnittelevan olisi syytä tehdä hakemuk-
seensa tällainen esitys täytäntöönpanomääräykses-
tä. Valitettavasti toimintaoikeutta alueella ei luvan
raukeamisen ja uuden lupapäätöksen välisenä aika-
na ole. Olemassa olevan tilanteen johdosta jatkolu-
vat kannattaa hakea huomattavasti ennen kaivosvi-
ranomaisen ilmoittamaa määräaikaa. Itse asiassa, jos
kullanhuuhdontalupasi on vanhenemassa vuoden
2016 kuluessa, laita hakemus sisään heti syksyllä
kultapuroilta palattuasi.

Vaikka lupakäsittelyjen ajat ovat sinkuneet,
kannattaa kaivajien kuitenkin hakea kullanhuuh-
dontalupaa alueelle, joka kiinnostaa. Silloin lupa
tulee vireille ja hakijalla muodostuu etuoikeus hae-
tulle alueelle.

Tässä yhteydessä on myös syytä korostaa huo-
lellisuutta hakemuksen laatimisessa. Kaivoslain
mukaisesti etuoikeus alueeseen muodostuu, kun
hakija kaivoslaissa määritellyllä tavalla hakee kul-
lanhuuhdontalupaa alueelle. Mikäli kaivosviran-
omainen joutuu pyytämään täydennyksiä hakemuk-
seen, saattaa syntyä tilanne, jossa toinen huolelli-
semmin alkuperäisen hakemuksensa laatinut haki-
ja saakin etuoikeuden hakemustaan täydentämään
joutuneen ensimmäisen hakijan sijaan.

Myöskään mielenosoituksellinen liisiminen
aluemaksuista maanhaltijalle tai kaivuraporttien
toimittamisesta kaivosviranomaiselle ei edesauta
joutuisaa lupakäsittelyä.

Vesa Veijalainen, Jenny "Ei kolmatta Petronellaa!" O'Connell ja Taustalla Saariporttikoski. Kuva: Jouni Männistö

GOLDEN GEOPARK OF LAPLAND -PROJEKTIN KUULUMISIA

Geoparkia Pohjois-Lappiin on valmisteltu kolmella erillisellä EU-rahoitteisella hankkeella, ja toukokuun 2015 alusta alkaen siirryttiin Inarin ja Sodankylän kuntien sekä Metsähallituksen rahoittamaan toimintaan. Tämän vuoden syyskuussa Lapin Kultaisella Geoparkilla on mahdollisuus saada Geopark-verkoston myöntämä virallinen Geopark-status.

Miten Geoparkiksi tullaan?

Saadakseen Geopark-statusen alueen on tehtävä jäsenyyshakemus, joka sisältää mm. rahoitus- ja hallintosuunnitelman sekä tietoa alueesta, sekä verkostoiduttava muiden Geoparkien kanssa. Sen jälkeen seuraa hakuprosessin muut

vaiheet, mm. arviointikäynti alueelle. Virallisia, Global Geopark-statusen saaneita, Geoparkeja on maailmassa 111 kpl, joista Euroopassa 64. Suomessa on toistaiseksi vain yksi, Rokua Geopark, Oulun lähellä.

Golden Geopark of Lapland -projektin jäsenhakemus Geopark-verkostolle jätettiin viime vuoden marraskuussa, ja nyt kuluneen talven ja kevään aikana meitä on arvioitu hakemuksen perusteella. Tuleva kesä on Geopark-jäsenyyden kannalta ratkaisevan tärkeä, koska verkoston arvioijat tulevat paikan päälle arvioimaan kelpoisuuttamme Geoparkiksi, ja sen jälkeen valmistelevat raportin käynnistään. Muina aikoina mm. sähköisen näkyvyyden pitää olla sellaisessa kunnossa, että se tuo esille Geoparkia ja sen toimintaa. Jäsenyyden saami-

sesta päätetään äänestyksellä, johon saavat ottaa osaa kaikki Euroopan olemassa olevat Geoparkit. Äänestys tapahtuu syyskuun alussa juuri ennen tämänvuotista Euroopan Geoparkien konferenssia, joka pidetään Rokualla, Suomen toistaiseksi ainoassa Geoparkissa. Näinollen Golden Geopark of Lapland -toiminta kulkee vielä toistaiseksi projekti-nimikkeen alla, kunnes virallinen Geopark-status saadaan.

Maailman Geoparkien verkosto

Jokainen Geopark (tai joissakin tapauksissa maa) määrittelee itse, mitä teemoja ja sisältöä Geoparkissa nostetaan esille ja mikä on sen merkitys alueelle. Yleensä tarkoituksena on jollain tavalla kehittää alueen elinkeinoelämää ja tuoda esille alueen luontoa ja geologiaa. Usein Geoparkien tavoitteena on myös luoda alueelle yhteisöllisyyttä ja tukea paikallisia kulttuureja. Nimestään huolimatta Geoparkit eivät perustu pelkästään luontoon ja geologiaan, vaan niihin liittyy aina myös ihmisen luoma kulttuuri. Geopark-verkosto perustajajäsenen, kreikkalaisen **Nicholas Zourosin** sanoin ”Geopark = Sen alueella asuvat ihmiset”.

Rokua Geopark Suomessa on valinnut teemakseen jääkauden ja siellä Geoparkilla on haluttu kehittää alueen matkailua. Kanadan Stonehammer Geoparkissa alueen museo ja sen luonnontieteellinen osasto ovat keskeisessä osassa Geoparkin toiminnassa. Unkarin Bakoony-Balaton Geoparkista on tullut alueen merkittävä työllistäjä. Yhteistä kaikille Geoparkeille kuitenkin on se, että niiden alueella on mielenkiintoista geologiaa, ja jotain ihmisen toimintaa, joka liittyy jollain tavalla geologiaan. Useissa Geoparkeissa halutaan kehittää luonnontieteiden opetusta kouluissa ja lisätä paikakunnan asukkaiden paikallistuntemusta. Yhteisöllisyys, lasten ja nuorten koulutushankkeet ja mm. paikallinen ruokakulttuuri ovat monessa Geoparkissa keskiössä. Geopark-verkoston arvostamia asioita ovat siis paikallisuus ja perinteisyys.

Golden Geopark of Lapland -projekti

Matkailun kehittäminen on yksi tyypillisimmistä Geoparkin perustamisen tarkoituksiperistä. Pohjois-Lapin alue on jo nyt vahva matkailualue, mutta kesäajan matkailussa on edelleen kehittämistä ja alueen omien paikallisten erikoisuuksien hyödyntämistä voisi parantaa. Meillä on kansainvälisestikin ainutlaatuista geologiaa, pohjoisen luonnon erikoisuudet (mm. yötön yö) ja laajat erämaa-alueet. Näiden lisäksi meillä on perinteisiä paikallisia kulttuureja, kuten kullankaivukulttuuri. Kullankaivu perinteisenä, tänäkin päivänä elävänä, kulttuurina, kultahistorian kerääminen ja esille tuominen, useat alueella järjestettävät kultakisat ovat sinänsä arvokkaita asioita. Jos joku vielä onnistuu yhdistämään sen jollain tavalla matkailuelinkeinoon, niin silloin Golden Geopark on saanut juuri oikeanlaista sisältöä.

Suojelualuekysymys on varsinkin Golden Geopark -hankkeiden alkuaikoina ollut kovasti keskusteluissa esillä. Lapin Kultaisessa Geoparkissa ei ole kysymys suojelualueesta, eikä Geoparkia olla perustamassa sitä varten, että sen avulla saataisiin jotenkin nostettua alueen (tai sen osien) suojelustatusta. Tämä on tulevan Geoparkin rahoittajien ja muiden taustavaikuttajien kesken moneen kertaan ääneen lausuttu ja ylöskirjattu. Matkailun edistäminen ja elinkeinojen tukeminen Geoparkin alkuperäisenä tarkoituksena on vain vahvistunut kolmen hankkeen aikana ja tulevaa virallista statusta odottaessa.

Golden Geopark of Lapland -projektin jäsenhakemukseen voi käydä tutustumassa täällä: <http://nordicainari.fi/elinkeinot-kehitys-nordica/hankepalvelut/geopark-of-lapland-toimintaymparistohanke-2014-2015>

Jos erityisesti kultakohteiden esittely hakeumuksessa kiinnostaa, kohteet löytyvät ym. sivulta, niteestä, joka on valkopohjainen ja jonka kannessa lukee ”Annexes”. ”Gold History Sites” alkaa sivulta 58. Kannattaa katsoa, kuvat ovat hienoja!

*Jos se on jumalaista, ei sitä saata vastustaa.
Jos taas perkeleestä, se kuolee itseksensä.*

– Eli miksi LKL on mukana Geopark-hankkeessa

Eihän tämä ole meille mikään helppo asia; jäsenistöllämme on synkkä, kokemukseen perustuva epäluulo kaikenlaisia lupauksia kohtaan. Termi itsessään – Geopark – muistuttaa nimeltään tarpeettoman paljon sitä, mitä iltanuotioilla kirootaan.

LKL haluaa vastustaa byrokratiaa, mutta emme halua vastustaa mitään muita elinkeinoja, emme vastusta sellaisiakaan elinkeinoja, jotka vaativat meidän tuhoamme. Emme varsinkaan halua vastustaa matkailua, sillä matkailu ja kullankaivu ovat toinen toisiaan tukevat vuosikymmenet.

Kultalan Kruununstationi. Kuva: Jouni Männistö

Geopark on nimestään huolimatta matkailun edistämishanke ja geokohdematkailu on lähellä kullankaivun harrastamista. Emme me tällaista voi vastustaa.

Inarin kunta ja sen elinkeinoyhtiö Nordica ovat luvanneet, että tätä hanketta ei käytetä lisäsuojelun rakennusmateriaalina eikä se saa tuoda kullankaivulle lisärajoituksia. Asian valmistelussa on useita kertoja tähän perusperiaatteeseen palattu ja viimeisessä kokouksessa linjattiin, että jos Geoparkin kansainväliset övertartsanit eivät tätä meidän hankettamme hyväksy sen takia, että täällä kultaa kaivetaan, niin mitään Geoparkia ei Lappiin tule.

Toivon, että Geoparkista syntyy kiinnostava matkailun vetonaula, joka tuo alueelle lisää matkailijoita. Olen varma, että tästä hyötyisivät myös kullankaivu ja kullankaivajat. Ja jos tällaista vetoa ei synny, niin tuskinpa Inarin ja Sodankylän kunnat pitkään viitsivät tarpeetonta rahoittaa, kuolkoon se silloin itseseen pois.

Ai että uskonko minä siihen, että Inarin kunnan väki pitäisi kiinni lupauksistaan? Kyllä minä siihen uskon. En minä pidä **Teukka Katajamaata, Reijo Timperiä** tai **Janne Seurujärveä** minään yhtiösuojelijoiden viidentenä kolonnana.

Ja uskonko siihen, että tästä tulee meille hyödyn lisäksi myös murhetta? Totta kai joku valtion rahoittama valitusammattilainen tulee jossakin lupaprosessissa vetämään taskustaan Geopark-kortin: Kullankaivuuta ei tule sallia, koska Äiti maa itkee, känsäorvakka kärsii ja vielä Geopark! Hän julistaa.

Silloin kaivamme Geoparkin perustamispaperit esiin ja osoitamme sekä valittajalle että lupaviranomaiselle, että tätä kuulumistamme Geoparkiin ei voi eikä saa käyttää kullankaivun oikeuksien kaventamiseen.

Kyllä sen kanssa voidaan elää.

Alemman Mulkkujärven rannalla toukokuun lämmössä 29.5.2015

ANTTI PERONIUS

Kultareitti etenee

Pitkässä puussa ollut Lemmenjoen Kultareitti -hanke on nyt ottamassa askeleen eteenpäin, kun lähes kahden vuoden hiljaiselon ja odottelun jälkeen sopivien EU-rahoituskansavien hakuajat ovat avautuneet.

Uutta asiassa on, että hanke tulee jakaa rahoituksen vuoksi kahteen eri projektiin, mikäli se halutaan vetää suunnitellusti läpi. Suurempaa hanketta, joka sisältää pääasiassa kohteiden ja reitin rakentamista ja kunnostusta sekä kohdeopasteiden tekoa, kannattaa hakea Maa-seuturahaston investointihankkeena. Metsähallitus vetää tätä hanketta Lapin Kullankaivajain Liiton, Kultamuseon ja Inarin kunnan ollessa kumppaneina. Myös Inarin kunnan elinkeino-

yhtiön luotsaama Golden Geopark of Lapland -projekti on asiassa yhtenä toimijana, josta tavoitellaan lähinnä markkinointihyötyjä. Vaikka osa Kultareitin kohteista tulee olemaan myös Geopark-kohteita, niin Lemmenjoen Kultareitti on täysin oma, itsellinen hanke, joka ei ole mitenkään sulautumassa Geoparkiin – kuten turuilla ja toreilla on kuultu epäiltävän.

Rahoittajan näkökulmasta hankkeeseen kuuluva sisällönkeruu ja taltiointi sopivat sisällöltään ja kokoluokaltaan Leader-hankkeeksi. Tässä vetäjinä toimisivat etukäteen sovitun työnjaon puitteissa LKL ja Kultamuseo. Hankkeeseen yritetään sisällyttää ainakin Jäkäläpään kulttuurikeskuksen ja Pihlajamäen kunnostukset, näitä ei voi toteuttaa investointihankkees-

*Pihlajamäki
Lemmenjoen
Miessillä.*

sa, koska hankkeen vetäjä eli Metsähallitus ei omista ko. kohteita.

Seuraava vaihe on saada rahoitushakemukset sisään, investointihanke jo alkukesästä ja Leader-hanke syksyllä. Vastauksiakin on lupa odotella jopa kuluvan vuoden puolella – ja näistä vastauksista on tietenkin kiinni, miten asian kanssa on mahdollista edetä vai nouseeko seinä vastaan. Mikäli vihreää valoa näytetään, niin hankkeen toteutus painottuu kahdelle seuraavalle vuodelle, ja ehkäpä avajaisia voidaan viettää 2017.

Kultareitti nousi ensimmäisen kerran esille LKL:n toimesta jo vajaa vuosikymmen sitten, mutta kaivoslakiuudistuksen vaatimien resurssien ja rahoituskuvioiden vuoksi asiassa on jouduttu etenemään etanan vauhtia.

Reitin varrella on tarkoitus esitellä myös erilaisia kullankaivumenetelmiä sekä koneellista kullankaivua muutaman työmaarekonstruktion avulla. Näissä rajatuissa kohteissa tulee olemaan joitakin kultahistoriaan olennaisesti kuuluvaa kaivukoneistoa/ välineistöä. Tällä hetkellä on suunniteltu, että Pihlajamäen ja Korhosen kaivukalustoa jää tähän tarkoitukseen ja tämän on hyväksynyt hankkeen osapuolien lisäksi LKL:n historiatoimikunta **Seppo J. Partasen** johdolla (allekirjoittaneen jäävätessä itsensä).

Edellisen kerran Kultareitistä tiedotettiin vuoden 2/2013 Prospäkkärissä ja jo silloin pyydettiin ottamatta yhteyttä, mikäli haluaa tarjota kaivukalustoa tai välineistöä Kultareitin käyttöön. Mikäli vielä olet asiasta kiinnostu-

nut, niin ota yhteyttä kirjallisesti 15.9.2015 mennessä pirjo.muotkajarvi@kultaviiste.inet.fi. Muitakin Kultareittiin liittyviä näkemyksiä, ehdotuksia ja visioita mielellään otetaan kirjallisesti vastaan.

Toteutuessaan Kultareitti tuo lisää luonnon- ja kullasta kiinnostuneita kävijöitä alueelle, mikä hyödyttää paikallisten yritysten lisäksi kullankaivajia mm. kullanmyynnin ja ohjelmapalvelun saralla.

Reitillä halutaan myös parantaa retkeilijöiden turvallisuutta kohentamalla reittien tasoa sekä ohjaamalla retkeilijöiden kulku konekaivalueilla turvallisestiin kohtiin, joihin on kaivospiirin haltijoiden lupa.

Kultareitin tavoitteena on tallentaa, dokumentoida ja esitellä Lemmenjoen kultahistoriaa ja nykypäivää, jota ei ole tehty läheskään sen ansaitsemassa mittakaavassa sekä lisätä ihmisten tietoisuutta ja ymmärrystä kullankaivua kohtaan. Ei ole toivottavaa, että tekemämme työ jää ajan saatossa historian hämärään jälkiä jättämättä.

Liiton omarahoitusosuus pyritään kattamaan talkootyöllä. Uskon, että jäsenemme ja kullankaivun arvostajat ovat osaltaan valmiita mahdollisuuksiensa mukaan laittamaan oman panoksensa asiaan ja näkevät Kultareitissä merkittävän tavan osaltaan säilyttää ja tuoda esille kultahistoriaa – historiaa, jota syntyy kultamaila jokainen kaivupäivä.

PIRJO MUOTKAJÄRVI

Kutturan kultakisat 11.07.2015

Lauantaina klo 10:00

Kultaperinne ry. järjestää yhteistyössä paikallisten kullankaivajien ja Kultakioskin kanssa, keskellä kultamaita **Kullanhuuhdontakilpailut**, Sotajoentie 1, Saariselkä.

Ilmoittautuminen kilpailuihin kisapaikalla alkaen klo 10:00.

Alkuerät ja OnLine (pikkupannulla) alkavat klo 11:00.

Loppukilpailut alkaen klo 16.00. Kelloajat ohjeellisia, voivat liukua.

SARJAT

Veteraanit	10 € /osallistuja	klo 11:00
Naiset	15 € /osallistuja	klo 12:00
Miehet	15 € /osallistuja	klo 13:00
Perinne- vaskooli	15 € /osallistuja	klo 14:00
Aloittelijat	5 € /osallistuja	klo 15:00
Nuoret	5 € /osallistuja	klo 15:00
Lapset	0 € /osallistuja	klo 15:00
OnLine	5 € /yritys	klo 11:00–16:00 8 nopeinta finaaliin

FINAALIT: Veteraanit, Naiset, Miehet, Perinne-vaskooli ja OnLine klo 16:00–

Jokeri 20 € /osanottaja,
enintään 32 osanottajaa

Joukkue 3 henkilöä 30 € /joukkue,
enintään 16 joukkuetta

Kasavaskaus 15 € /osallistuja,
enintään 32 osanottajaa

ALTAIDEN TYHJENNYSTALKOOT

PALKINTOJEN JAKO

Kilpailujen tuotto käytetään veteraanikullankaivajien asuin- ja elinolojen tukemiseen. K. Oy Kultakodin kunnossa pitoon. Pyrkyyrien palstan ylläpitoon.

Lisätietoa järjestelyistä: Olavi Lind 0400 202161 ja Hannu Raja 050 3656570

Kultakioskillä ruokailua, makkaraa, kahvia, virvokkeita.

Majoitusta voi tiedustella tarvittaessa Köysivaarasta Ari Nissilältä www.ivalojoki-travellers.fi tai Savottakahvilasta www.savotta@kahvila.inet.fi, puh. 0400 60390

Liiton toiminnanjohtaja neuvoo, ohjaa ja opastaa

Mutta se on sitten minun osaltani siinä, totesi **Kauko Matilainen** lupautuessaan pitkän harkinnan jälkeen toimimaan liiton kesäaikaisena toiminnanjohtajana vielä kaivukauden 2013. Eipä kuitenkaan ollut, kun juuri toiminnanjohtajan pestin aattona kesäaikaiseksi toiminnanjohtajaksi kaivukaudelle 2014 valittu **Vasant Mäkinen** valitettavasti sairastui vakavasti. Toisin kuin poliitikot, Kauko päätti hartaasti pyydetessä kantaa vastuuta yhteisistä asioista ja toimi **Hannu Rajan** taisteluparina jäsenpalvelutehtävissä erittäin lyhyellä valmistautumisajalla.

Arkea ja juhlaa

Niin soljui kaivukausi Kaukon osalta jälleen jäsenistön murheita ja riemua kanavoidessa päivystyskierroksilla ja jäsenvaltauksilla sekä kullankaivun saloja Petronellan pysäkillä uusille jäsenille avaten. Pääsipä taas toimimaan pöllikuskina ja joutui roskakuskiksi. Jälkimmäisestä ei olisi ollut niin väliksi, Härkäselän lانسille perustettu kierrätyskelpoisen romun keräyspiste tosin hiukan helpotti tätä hommaa.

Kyseistä romunkeräyspistettä ei kuitenkaan ole tarkoitettu yleiseksi jätteasemaksi. Liiton toiminnanjohtajan tehtävä ei ole muutenkaan siivoilla toisten kaivajien jälkiä. Jokaisella alueella toimivalla kullankaivajalla on velvollisuus kuljettaa jätteensä asianmukaisiin paikkoihin: kiinteistöjäte Lapecon molokkeihin, ja muu kierrätettävä tai ongelmajäte Lintumaan siir-

tokuormaus- ja hyötyjäteasemalle Ivaloon.

Kultateemaisten kisa- ja kesätapahtumien organisoinnissa ja läpiviennissä toiminnanjohtajat olivat eturivissä. Etenkin liiton 65-vuotisjuhlajärjestelyt liiton vaskauskisoineen ja Petronellan tyttären **Solagne van der Moerin** Suomen vierailuun liittynyt median mielenkiinto suuntasi Matilaisen asemiin suoraa tulta ja liikettä.

Muun muassa Kultaperinneyhdistyksen aktiivitoimijana, ja liiton kotisivujen ylläpitäjänä toiminut Hannu Raja lupautui suunnitteleen samanlaisen varttitunnin harkinnan jälkeen hoitamaan toiminnanjohtajan pestiä niiltä osin, kuin se ei Matilaisen aikatauluihin sopinut.

Hanski kiertelikin ahkerasti liiton yhteisalueilla ja hoiti vakiintuneita päivystysvuoroja Savotta Kahvilassa ja Bizebaze Palsin valtauksella. Kesän kokemusten perusteella päätettiin siirtää keskiviikkoiltapäivän päivystyspiste Palsin valtaukselta tulevana kesänä Kutturantien Kultakioskille, perinteeksi muodostuneen Kultakioskin lauluillan etupuolelle.

Toiminnanjohtajalla ensimmäinen ja viimeinen sana

Liitto tarjoaa jäsenilleen merkittävän edun tarjoamalla 22 euron jäsenmaksua vastaan oikeuden kaivaa kultaa hallinnoimillaan kaivualueilla ja pitää löytämänsä kullan itsellään. Perinteisen reilun kultamieshengen mukaisesti olemme halunneet pitää homman epämuodol-

Pohjanteon varmistus detectorilla. Bizebáze Palsi, Palsinoja.

Toiminnanjohtajan koordinaatit kesällä

Viime kesänä tulikasteen kentällä saanut Hannu Raja on valittu myös tulevan kaivukauden toiminnanjohtajaksi. Juhannuksesta lähtien Raja-Hannu on tavoitettavissa liiton tukikohdaksi vuokratusta Tankavaaran kultakämpästä, ja kesän aikana hän kiertele Laanilan Kutturantien suunnalla sekä Petronellan pysäkillä. Hannun tavoittaa ihmisten aikaan liiton päiv

lisenä ja vapaana. Aikuiset ihmiset osaavat kylä toimia yhteisillä alueillamme sopuisasti ilman tiukkaa kontrolliakin.

Ihan kaikilla tämä idea ei ole pysynyt selkeänä ja kirkkaana mielessä – toisten huomioiminen leirin sisäjärjestyksessä on unohtunut. Kaivuraporttien vapaamuotoisen palautteen mukaan viime kaivukaudella yksittäinen porukka länsinaapurista oli aiheuttanut häiriötä leirissä, ja loppusyksyllä muuan Palsin vastatörmää kaivanut oli padonnut koko Pulkkisenojan vedet omiin vesijärjestelyihinsä, estäen näin Pulkkisenojan suupuolen kaivajilta huuhdontaveden saannin.

Ympäristövaikutusten minimoimiseen tähtäävien toimintaohjeiden osalta ja jonkinlaisen järjestyksen ylläpitämiseksi liiton toimivaltaa alueella käyttää toiminnanjohtaja. Toiminnanjohtaja neuvoo, ohjaa ja opastaa, mutta tarvittaessa hän voi myös puuttua häiriökäyttäytymiseen tai piittaamattomuuteen annetuista kaivuohjeista. Toiminnanjohtajalla on liiton hallituksen antama valtuus kieltää yhteisiä sääntöjä noudattamattomalta kaivajalta toimiminen liiton hallinnoimilla alueilla ja kehottaa tällaista henkilöä käärimään leirinsä kokoon ja poistumaan paikalta.

vystyskännykästä, numero 0400 836 500. Hannulle voi laittaa myös sähköpostia liiton sähköpostiin info@kullankaivajat.fi, jos jostakin löytää toimivia yhteyksiä.

Joka viikon keskiviikko ovat liiton päivystysvastaanotot ilman ajanvarausta Laanilan Savotta Kahvilassa kello 10–12 ja Kutturantien Kultakioskilla kello 14–16. Paikan päällä voi päivittää ajankohtaisia asioita liiton toiminnanjohtajan kanssa.

Kuten toisaalla on tiedotettu, tilanne kullanhuhdonta-alueiden luvituksen kohdalla on tällä hetkellä tukala. Tämä koskee myös Lapin Kullankaivajain Liiton jäsenetuvaltauksia, joista on jo mennyt tai menee jatkolupahakemusvaiheeseen viisi kappaletta kuluvan kaivukauden aikana.

Toiminnanjohtajalla on reaaliaikainen tieto alueiden tilanteesta, mutta ei valtaa vaikuttaa kaivosviranomaisen lupakäsittelyyn.

Kysykää, mutta älkää kärtytkö. Tietoa päivitetään myös kotisivuille, kun sitä saadaan.

Perinteistä reilua kullankaivajahenkeä ja onnen hetkiä kultakesälle 2015, toivoo

LKL:N HALLITUS

Näytä kultamieshenkesi – hae liiton varsinaista jäsenyyttä

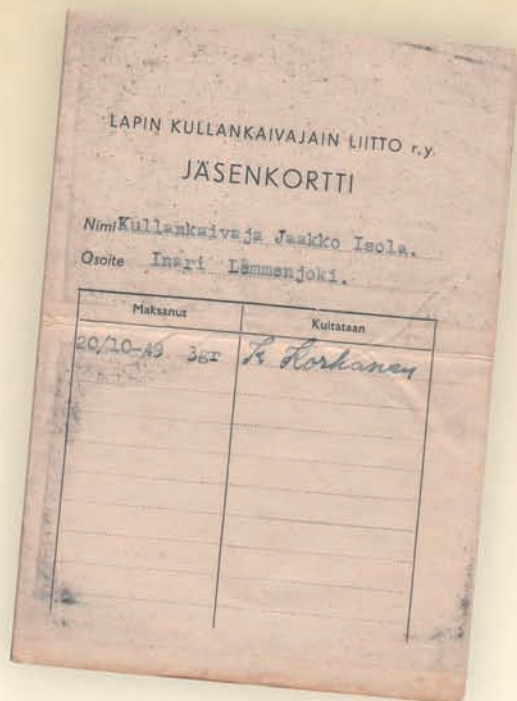
Pellisen kämpällä Lemmenjoella 18.9. 1949 pidetyssä kullankaivajien yleisessä kokouksessa perustettiin Lapin Kullankaivajain Liitto. Sääntöjen mukaan liiton tarkoituksena oli saattaa kaikki Lapissa vakinaisesti tahi tilapäisesti oleskelevat kullankaivajat, sen etsijät sekä muutkin asianharrastajat yhteistoimintaan, jotka täten paremmin ja määrätietoisemmin tulisivat toimimaan kullan etsimisessä, kaivamisessa ja sen markkinoille sijoittamisessa.

Liiton perustamistavoitteet olivat nimenomaan ammatillisen kullankaivun ja työolosuhteiden kehittämisesä, mutta muutkin kuin ammattikaivajat huomioitiin; liittymisjäsenmaksuksi määrättiin kaikilta 2 g kultaa, ja jäsenmaksuksi varsinaisilta jäseniltä 1 g ja kannattavilta jäseniltä 2 g kultaa. Alueella kaivaneista 130 kullankaivajasta noin puolet arvioitiin ammattiin jo aiemmin perehtyneiksi. Kultaryntäyksen vuosien sadoista etsijöistä ja asianharrastajista joitakin vakiintui kullankaivajiksi. Harrastelijakullankaivajia ei juuri ollut; pullahtaneita, renkejä ja epäonnisia niinkin.

Kullan hinnan romahtamisen – silloisella kultagrammalla saisi tänä päivänä Saariselän Kuukkelista muutaman tomaatin – jälkeisinä hiljaisina vuosikymmeninä kaivaneista kourallisesta elinkautisia on hankala puhua ammattikullankaivajina ansio mielessä, vaikka ammattitaito ja kaivu sitä olivatkin. Eivät he elämäntapakavajiaakaan olleet, kullankaivu oli pikemminkin osa elämää.

Elinikäinen turistijäsenkortti

Kasvaneen vapaa-ajan matkailun myötä kultamaillekin enenevissä määrin eksyviä turisteja eksoottinen kullankaivu kuitenkin kiinnosti. Ivalon maatalousnäyttelyn kullankaivuosaston järjestelyihin

uudelleen ryhdistäytynyt liitto päätti vuosikokouksessaan elokuussa 1966 alkaa myydä numeroituja kannatusjäsenkortteja myös turisteille. Elinikäinen kortti maksoi viisi markkaa, mikä seuraavana vuonna nostettiin kymmeneen markkaan.

Numeroidussa jäsenkortissa luki: ”Tämän kortin omistaja on itse kaivanut kultaa Suomen Lapissa, joka näin todistetaan.” Liiton leima ja puheenjohtajan allekirjoitus kortissa vahvistivat turistin kotiseudulla tämän olevan pätevä kullankaivaja. Varsinaisen jäsenen rinnalla käytettiin termiä ammatijäsen tai toimiva jäsen, ja kannattavat jäsenet luetteloiitiin turistijäseniksi.

Vuonna 1968 turistijäsenkorttien myyntiä laajennettiin mm. Kaunispäälle, ja niiden myynnistä tarjottiin diilereille 20 prosenttia provikkaa. Varsi-

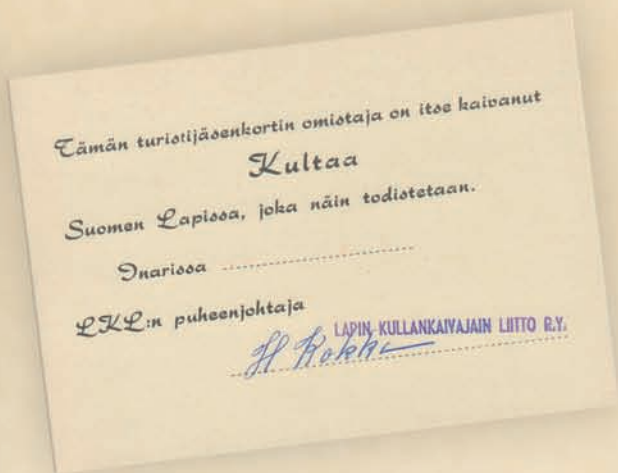

naisten jäsenen jäsenkorttien myöntäminen kes-
kitettiin puolestaan ainoastaan puheenjohtaja **Ko-**
kolle ja rahastonhoitaja **Omenaiselle**. Johtokun-
nan kokous 2.4.1969 mitätöi nämä elinikäiset tu-
ristikortit, ja uudet kannattavien jäsenen kortit ti-
lattiin **Heikki Tukiaiselta**, piirroksiset näihin kort-
teihin teki **Tuula Palm**.

Kullankaivu spottivaloihin

Kullankaivu nousi vuonna 1970 avatun Tankavaa-
ran turistihuhtomon myötä spottivaloihin. Tämä
synnytti omat lieveilmiönsä myös kullankaivajan
statuksen ympärille. Yhdessä kullanhinnan nousun
kanssa se synnytti uutena ilmiönä myös lomakul-
lankaivajien ryhmän, jolla valtauskulissien takana
ei ollut minkäänlaista vakavaa yritystä tosiasialliseen
kullankaivutyöhön.

Valvoakseen kaivoslain mukaisen valtausoike-
uden käyttöä teki Kauppa- ja teollisuusministeriön
Tarkastustoimiston ylitarkastaja **Urpo J. Salo** elo-
kuussa 1973 tarkastusmatkan kultamaille. Tarkas-
tuksessa havaittiin toimenpiteitä vaativia epäkoh-
tia, ja se johti myös siihen, että liitto joutui tarkas-
telemaan tarkoituksensa toimivuutta muuttu-
neessa tilanteessa. Oikean kullankaivajan status
nousi tärkeäksi kysymykseksi monien kullankai-
vuun liittyvien oheisoikeuksien tullessa riippuvai-
siksi liiton lausunnoista hakijan harjoittaman kul-
lankaivun vakavuudesta.

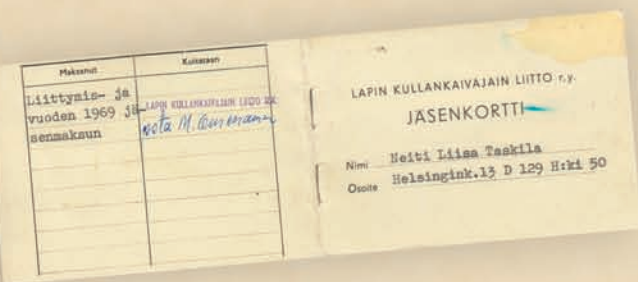

LKL:n 25-vuotisjuhlakokouksessa 21.9.1974
Pahaojan Kultalassa annettiin liiton johtokun-
nalle tehtäväksi tarkentaa jäsenvaatimuksia ja val-
voa niiden noudattamista. Jäsenyyden todettiin
edellyttävän sääntöjen mukaan kullankaivamista ja
myös sen löytämistä, eikä kaikkia hakemuksia tuli-
si hyväksyä. Samaan aikaan muutamat varsinaisek-
si jäseneksi hyväksytyt henkilöt, jotka eivät varsi-
naisia kullankaivajia tuohon aikaan itse olleet, oli-
vat antaneet ymmärtää, että kannattajajäsenet eivät
olleet mitään oikeita kullankaivajia.

Niin sanottujen ammattijäsenten ja kannatta-
jajäsenten välillä ei liiton sisällä koskaan ollut mi-
tään kastijärjestelmää, mutta tämä synnytti ymmär-
rettävästi pahaa verta mm. Tankavaaran kisoissa ja
muissa rahankeruutempauksissa varsinaisen talkoo-
työn tekevien kannattajajäsenten keskuudessa. Kan-
nattajajäsenten merkitystä korostettiin liiton puo-
lelta. Liitolle toimitetuissa kannanotoissa todettiin,
että tuskin kukaan on liittynyt liiton kannattajajä-
seneksi tietämättä, mitä on kullanhuhdonta. Ai-
noastaan kaivamalla ja löytämällä kultaa on itse
kukin vihkiytynyt kullankaivuulle. Samalla todet-
tiin kyseessä olevan kullankaivuun perinteen eteen-
päin vieminen. Tällöin pitäisi myös kannattajajä-
senen asemaa arvostaa jäsenkentässä ponnisteltaes-
sa asian hyväksi.

Kultamieshengen säilyttämiseksi sääntömuutoksia

Laajennetussa johtokunnan kokouksessa joulukuus-
sa 1974 todettiin liiton jäsenmäärän kasvaneen ja

osan jäsenistöä kadottaneen yhteyden liittoon. Siksi järjestettiin jäsentiedustelu, jossa selviteltiin yhteystietoja ja säännöllisen jäsentiedotteen tarvetta. Erikseen tiedusteltiin, olisivatko kannattajajäsenet valmiita maksamaan tiedotteen saamisesta.

Samassa kokouksessa todettiin, etteivät kaikki vanhat kultamiehet, varsinkaan Ivalojoen puoliset, kuulu liittoon. Tärkeänä kohtana sääntöjen tarkentamisessa olikin kaikkien olemassa olevien ja entisten, ammattimaisesti tai puoliammattilaisesti kultaa kaivaneiden kokoaminen liiton riveihin.

Myös kannattajajäseniä pyrittiin saamaan mukaan aktiiviseen toimintaan. Jäsenvaatimuksia varsinaisten jäsenten osalta kiristettiin. Tosin Ivalojoen puolisille liittoon kuulumattomille vanhoille ammattikullankaivajille lähetettiin henkilökohtaiset ”kosimakirjeet” liittoon liittymiseksi. Kannattajajäsenyyksiaika muutettiin kolmeksi vuodeksi, jonka jälkeen kahden varsinaisen jäsenen suosituksella voitiin anoa johtokunnalta, että se esittäisi jäsenhakemusta vuosikokoukselle ratkaistavaksi.

Liiton jäseneksi pyrkivien todellista kiinnostusta kultamieshengen säilyttämiseen haluttiin näin eri tahoilta tulleiden vaatimusten mukaisesti kontrolloida. Varsinkin kokouksen nuoremmat osanottajat toivoivat nimenomaan vanhan kultamieshengen säilyttämistä. Elämäntyönsä kullankaivajina tehneiden miesten ja naisten asemaa tuli korostaa jäsenkentässä ja suunnannäyttäjinä.

Kalle Loukamon esityksestä jäsenmaksuissa palattiin kultakantaan rahan ohella.

Hae varsinaiseksi jäseneksi

Tämän kehityskulun johdosta Lapin Kullankaivajain Liitto on takavuosina suhtautunut hyvinkin puritaanisesti varsinaisen jäsenyyden kriteereihin. Mahdollisuutta hakea varsinaista jäsenyyttä ei sen kummemmin pidetty tyrkylläkään. Liiton sääntöjen 3 § toteaa yksiselitteisesti, että varsinaiseksi jä-

seneksi hakevan, jolla on puhe- ja äänioikeus yhdistyksen kokouksissa, tulee olla ollut vähintään kolme vuotta yhdistyksen kannattajajäsenenä sekä pystyä osoittamaan, että hän on tänä aikana harjoittanut kullankaivuuta Lapissa. Jäsenhakemus on tehtävä kirjallisesti hallitukselle, varustettuna kahden varsinaisen jäsenen suosituksella. Hallitus esittelee hakemuksen harkintansa mukaan vuosikokoukselle.

Lapin Kullankaivajain Liiton hallitus kannustaa kaikkia sääntöjen mukaiset kelpoisuusehdot täyttäviä kannattajajäseniään hakemaan Lapin Kullankaivajain Liitto Ry:n varsinaista jäsenyyttä. Tämän jäsenlehden välissä olevaan jäsenkorttiisi on merkitty jäseneksi liittymisajankohtasi, sekä olemassa olevilla varsinaisilla jäsenillä lisäksi päivämäärä, jolloin vuosikokous on sinut hyväksynyt varsinaiseksi jäseneksi.

Vapaamuotoisen hakemuksen Lapin Kullankaivajain Liiton varsinaiseksi jäseneksi voi lähettää sähköpostilla liiton postiin: info@kullankaivajat.fi, kirjeitse, antaa toiminnanjohtajalle tavattaessa tai voit kopioida tai leikata oheisen mallihakemuksen ja sujuuttaa sen postiin.

Kaikkien varsinaista jäsenyyttä vuosikokoukseen 2016 mennessä hakeneiden kelpoisten kannattajajäsenten kesken arvotaan liiton arkistosta Heikki Kokon omakätisesti allekirjoittama historiallinen turistijäsenkortti vuodelta 1966 – joka on siis 2.4.1969 mitätöity.

PS-ismi: Liiton aiempi puheenjohtaja **Pekka Salonen** muisti aina sanoa, että armoa anotaan ja oikeuksia haetaan. Hakekaa sitä jäsenyyttä, alkää anoko.

Jäsenkortin paluu

1980 ja -90-luvuilla, kun joka pitäjässä ja kirkonkylässä oli pari kolme pankkia, toimi liiton jäsenkorttina jäsenmaksutositteen kuittiossa. Pankkien palveluilmeen muuttuessa 2000-luvun vaihteessa luovuttiin jäsenmaksulapusta ja -kortista kokeilu- luonteisesti kustannusperustein muutamaksi vuodeksi.

Ihmismieli ja tietotekniikka ei ollut omatoimiseen jäsenmaksujärjestelmään vielä aivan valmis, ja myös kullankaivajien jäsenkorttia toivottiin kovas-

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry
Hallitus
PL 86
99871 Inari
sähköposti: info@kullankaivajat.fi

HAKEMUS LAPIN KULLANKAIVAJAIN LIITON VARSINAISEKSI JÄSENEKSI

Kunnioittaen pyydän, että Lapin Kullankaivajain Liitto Ry:n hallitus esittäisi yhdistyksen vuosikokoukselle hyväksymistäni Lapin Kullankaivajain Liitto Ry:n varsinaiseksi jäseneksi.

PERUSTELUT

Olen liittynyt Lapin Kullankaivajain Liiton kannatusjäseneksi _____ (tähän liittymisvuosi).
Olen siis yhdistyksen sääntöjen mukaisesti ollut kannatusjäsenenä vähintään kolme vuotta.
Tänä aikana olen kaivanut kultaa Lapissa.

Kaivupaikkoina mm. _____

(tähän esim. omat kaivupaikat tai liiton valtaukset joilla toiminut)

Hakijan nimi

Allekirjoitus

Päiväys

KAHDEN OLEMASSA OLEVAN VARSINAISEN JÄSENEEN SUOSITUKSET:

Suosittelimme _____ :n hyväksymistä varsinaiseksi jäseneksi

Suositelijan nimi

Allekirjoitus

Suositelijan nimi

Allekirjoitus

ti takaisin. Ilmeisesti vuoden 1966 kortin todistusvoimaa kaivattiin vieläkin lompakkoon. Jäsenkortti palautettiin vuoden 2001 Prospäkkäriin nimitaralapulla personoituna keskiaukeaman irrotettavana liitteenä. Prospäkkäriin postitus toteutettiin vielä tuolloin työläillä liimattavilla osoitetarroilla, ja Prospäkkäriin toimituskunnalla oli aika tällääminen, että sekä osoitetarra että keskiaukeaman jäsenkortti tulivat osoitetuksi samalle henkilölle.

Ihan jokainen ei sitten tullut.

Vuonna 2008 alettiin valmistella uusille varsinaisille jäsenille ja vapaajäsenille lähetettävää lami-noitua jäsenkorttia. Vaihtoehtona pohdittiin myös yliopistojen opiskelijakortin kaltaista ratkaisua, jossa jäsen itse liimaisi uuden vuositarran jäsenkorttiin-sa.

Digipainotekniikan kehitys ja yhteistyökump-paneiden sponsorointi tulivat apuun, ja vuodesta 2011 lähtien erillinen jäsenkortti jäsenen päivate-tyin tiedoin on postitettu jäsenlehden välissä.

Merkkipäivät

24-karaatin onnitelut sankareille! Lapin Kullankaivajain Liitto onnittelee

90 v.

7.7. Olavi Tikkanen, Kokkola

80 v.

14.7. Lauri Pekkala, Jyväskylä
26.7. kunniapuheenjohtaja Jaakko Kangasniemi, Inari

75 v.

6.6. Stig Söderlund, Kopparberg Ruotsi
13.6. Veikko Valkonen, Kangasniemi
14.6. Eero Niemelä, Masala
20.6. Pertti Heinonen, Vantaa
11.7. Sulo Hartikainen, Kuopio
15.7. Kalevi Torikka, Nousiainen
27.7. Caj Kortman, Espoo
6.8. Reijo Minkkinen, Savonlinna
26.8. Taito Tukia, Tampere
28.8. Kalevi Rajala, Hämeenlinna
29.8. Jorma Ahola, Lahti

70 v.

3.6. Seppo Ruuskanen, Heinola
7.6. Tapio Poikelispää, Kankaanpää
22.6. Seija Ritolahti, Ristiina
28.6. Reino Korhonen, Kajaani
29.6. Ari Mäki-Moijala, Ivalo
1.7. Alpo Mäkitammi, Hämeenlinna
3.7. Arvo Pulliainen, Pirkkala
11.7. Jukka Antila, Heinola
11.7. Kauko Kärkkäinen, Sonkajärvi
14.7. Annikki Korhonen, Kuusa
17.7. Timo Soini, Oulunsalo
20.7. Harri Jääskeläinen, Imatra
25.7. Marja-Leena Borgenström, Hyvinkää
30.7. Veikko Ekman, Jyväskylä
30.7. Matti Niemelä, Multia
11.8. Eeva-Liisa Kempainen, Harjavalta
19.8. Seppo Husso, Iisalmi
21.8. Viljo Loikkanen, Kerisalo
22.8. Pentti Rinne, Pusula
28.8. Aimo Takavirta, Tornio
28.8. Antero Teittinen, Kuusankoski
28.8. Tauno Virtanen, Helsinki

29.8. Matti Pesonen, Juva
31.8. Asko Rantapere
2.9. Christer Eriksson, Helsinki
3.9. Onni Huttunen, Lavajärvi
3.9. Kalle Salminen, Lemi
19.9. Ilari Luojola, Turku
21.9. Matti P.J. Saari, Oulu
22.9. Paavo Korhonen, Inari
23.9. Ossi Laine, Pori
25.9. Tarja Leino, Turku
25.9. Hannu Rajala, Tuusula
28.9. Martti Aromaa, Säynätsalo

65 v.

4.6. Kari Väisänen, Kuopio
5.6. Keijo Kujansuu, Pori
20.6. Hannu Syrjä, Närviöjoki
21.6. Ulla Vuorisalo, Sastamala
21.6. Veijo Väisänen, Kiuruvesi
25.6. Pirkko Heiskanen, Kuusamo
14.7. Mauno Tuomala, Ruotsalo
15.7. Raine Reini, Kokkola
18.7. Irma Kälviäinen, Savitaipale
30.7. Eve Juomoja, Kouvola
2.8. Hannu Toppila, Siikajoki
8.8. Tarja Nuutinen, Porvoo
9.8. Seppo Tunturi, Parkano
12.8. Pellervo Koski, Iisalmi
15.8. Pekka Mustajärvi, Nokia
15.8. Tuula Suojarinne, Mikkeli
25.8. Silja Pusa, Lahti
25.8. Vuokko Örn, Sinettä
5.9. Maritta Kautto, Siuntio
14.9. Jaakko Anttolainen, Nokia
14.9. Kari Tukki, Ivalo
19.9. Martti Hyvönen, Patana
21.9. Esko Hietala, Vehmaa
21.9. Ilpo Kukkonen, Pohjankuru
22.9. Georg Tallberg, Söderkulla
23.9. Eero Karhulahti, Ruotsalo
24.9. Tapani Tala, Lapua
25.9. Markku Rimmi, Toholampi
29.9. Pertti Ojanen, Parkano

60 v.

5.6. Jukka Koskinen, Petäjävesi
14.6. Terho Mäkelä, Alajärvi
15.6. Kaija Hosionaho, Ainastalo
16.6. Kari Hujala, Suomenniemi

28.6. Simo Salonen, Noormarkku
6.7. Pekka Miettinen, Syväniemi
12.7. Ulla Heinonen, Lahti
28.7. Henry Pelttonen, Tuusula
29.7. Kimmo Rytönen, Katajamäki
3.8. Olle Siren, Kaustinen
4.8. Markku Kivijärvi, Saarenkyliä
12.8. Kalevi Pohto, Pattijoki
18.8. Olavi Tiiri, Kemi
23.8. Aila Virtamo, Uusikaupunki
23.8. Lassi Kokko, Ylikiiminki
1.9. Seppo Kääriäinen, Nurmes
10.9. Arvo Mäntyranta, Siepijärvi
11.9. Simo-Pekka Autio, Nokia
12.9. Esko Juvonen, Mouhijärvi
13.9. Hannu Kivistö, Helsinki
19.9. Asmo Suoma, Tampere
20.9. Hannu Heino, Koria
20.9. Jaakko Gullsten, Lohiniva
28.9. Maritta Kärkkäinen, Keitele
30.9. Esa Keränen, Muhos

50 v.

27.5. Teijo Loikkanen, Hyvinkää
2.6. Tuula Kuusinen, Kuopio
4.6. Ari Räisänen, Kuusamo
19.6. Jaana Pikkarainen, Kierinki
20.6. Jari Koivusalo, Hyvinkää
21.6. Peter Hindsberg, Sipoo
25.6. Jari Jokela, Nummijärvi
26.6. Petri Mikkonen, Ylöjärvi
29.6. Kauko Kokko, Rovaniemi
30.6. Eija Taskinen, Masku
6.7. Ulla Niemi, Huhmari
10.7. Seppo Vuolli, Helsinki
13.7. Mika Lapila, Mynämäki
15.7. Matti Pränni, Koivu
19.7. Jukka Pääkkönen, Iisalmi
23.7. Kari Laajalahti, Iisalmi
6.8. Matti Komulainen, Sotkamo
15.8. Tommi Mäkinen, Haapavesi
19.8. Veli Mäkinen, Haapavesi
31.8. Mikko-Antero Savolainen, Oulu
4.9. Reino Sutinen, Ylivieska
19.9. Jari Huttunen, Kirkkonummi
22.9. Petri Hölsä, Taipalsaari
24.9. Jouni Roinesalo, Rovaniemi
30.9. Mikko Kempainen, Lusmanniemi

LEMMENJOKI, VENEAIKATAULU 2015

Timetable ♦ Fahrplan

	AAMU		ILTA	
NJURGUILAHTI	10:00 ↓	13:00 ↑	17:00 ↓	20:00 ↑
RAVADAS	10:40 ↓	12:00 ↑	17:40 ↓	19:00 ↑
KULTALAN HAMINA	11:30 → 11:40		18:30 → 18:40	

7.6. - 16.6. vain iltavuorot, evenings only, nur abends

17.6. - 16.8. aamu- ja iltavuorot, both mornings and evenings, morgens und abends

17.8. - 17.9. vain iltavuorot, only evenings, nur abends

NJURGUILAHTI-RAVADAS 15 € / hlö / yksi suunta. 15 € / pers. / one way.

NJURGUILAHTI-KULTASATAMA 20 € / hlö / yksi suunta, 20 € / pers. / one way

Lapset alle 12-vuotiaat -50 %, children under 12 years -50 %.

Pyydämme varaamaan paikat. Please book beforehand. Platzreservierung voraus, bitte.

Hinnat sitoumuksetta.

AHKUN TUPA /

LEMMENJOEN LOMAMAJAT OY

tel. +358(0)40 7554306, +358 (0)16 673 435

ELÄMYS- JA MAJOITUSPALVELUT

tel. +358(0)45 1971123

LEMMENJOEN LUMO/
LEMMENJOKI CAMPING

tel. +358(0)400 414294

VEIKKO JOMPPANEN

tel. +358(0)400 137090

OLAVI JOMPPANEN

tel. +358(0)40 7705201

PALTTO ELÄMYSRETKET

tel. +358(0)40 7569075, +358(0)16 673413

LKL:n jäsenmaksut on päivitetty ajankohtaan 25.5.2015.
Tätä myöhemmät maksut eivät vielä näy jäsenmaksu-
seurannassa.

Seminaariristeily 29.–31.1.2016. Merkitse kalenteriisi.

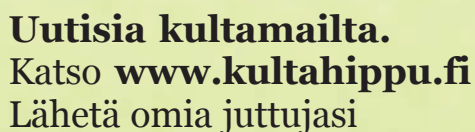

KULLANKAIVAJAN OPAS toinen painos. Kirja kertoo kuvin ja sanoin miten kultaa kaivetaan Lapissa 2000-luvulla sekä kullankaivuhistoriaa 1800-luvulta alkaen Suomessa ja maailmalla. Jokaisen kullankaivajan perusopas vaskauksesta ja rännityksestä sekä rännin ja saunan rakentamisesta aina vesipumpun moottorin huoltoon.

**Lappikirjat ja kullankaivuvälineet nettikaupasta.
Katso ja tilaa www.hipputeos.fi**

Jälleenmyyjämme Lapissa: Kaunispään Huippu, Kuukkeli, Savottakahvila, Kutturantien Kultakioski, Kiehininen, Siida, Inarilainen (osassa vain kirjat)

Kesäosoite: Prospektorintie, Saariselkä, puh. 040 545 4833